

บทที่ 4

ผลการทดสอบ,การวิเคราะห์ผลและอภิปรายผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาสมบัติของดินบริเวณสถานที่ก่อสร้างที่ใช้ในงานวิจัย

สมบัติของดินแบ่งเป็น 2 พวกใหญ่ ๆ คือ 1) สมบัติขั้นพื้นฐาน (Basic Soil Properties) ประกอบด้วย ปริมาณความชื้นของดิน (Water Content) ค่าพิกัด Atterberg (Atterberg Limits) และค่าความหนาแน่นรวมของดิน (Total Unit Weight, γ_t) 2) สมบัติทางด้านวิศวกรรมประกอบด้วย ค่ากำลังรับแรงเฉือนแบบไม่ระบายน้ำ (Undrained Shear Strength, S_u) ในชั้นดินเหนียว ค่ามุมด้านทานแรงเฉือน (ϕ) สำหรับชั้นทราย และค่า N จากการทดสอบ SPT สำหรับชั้นเหนียวแข็ง และชั้นทราย

ข้อมูลการเจาะสำรวจดินบริเวณสถานที่ก่อสร้างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 4 หลุม คือ BH-1, B-6, BH-12 และ BN-5 ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 4.1 ถึง 4.4 โดยเสาเข็มแต่ละต้นจะใช้ข้อมูลดินจาก หลุมเจาะที่มีตำแหน่งใกล้กับตำแหน่งก่อสร้างเสาเข็มมากที่สุดในการออกแบบ รายละเอียดแต่ละ หลุมเจาะมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการเจาะสำรวจดินของหลุมเจาะ BH-1 ที่ใช้ในการก่อสร้างเสาเข็ม TP-13/1 และ TP-15

Soil Type	Depth (m)	W (%)	LL (%)	PL (%)	γ_t (t/m ³)	S_u (t/m ²)	SPT N-Value Blows/ft
Soft Clay,CH	00.00-15.00	90	75	28	1.5	1.2	-
Stiff Clay,CH	15.00-19.50	40	88	30	1.7	9.0	13
Stiff Clay,CL	19.50-21.50	25	-	-	2.0	8.0	15
Medium Dense Sand	21.50-23.50	-	-	-	2.0	-	27
Dense to Very Dense Sand	23.50-29.50	-	-	-	2.0	-	50
Stiff Clay,CL	29.50-31.00	20	-	-	2.0	-	40
Medium Dense Sand	31.00-37.50	-	-	-	2.0	-	25
Dense to Very Dense Sand	37.50-47.00	-	-	-	2.0	-	50

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเจาะสำรวจดินของหลุมเจาะ B-6 ที่ใช้ในการก่อสร้างเสาเข็ม TP-19

Soil Type	Depth (m)	W %	LL %	PL %	γ_t t/m ³	S_u t/m ²	SPT N-Value Blows/ft
Soft Clay,CH	00.00-13.50	100	-	-	1.4	1.25	-
Medium Stiff Clay,CH	13.50-15.00	55	-	-	1.6	2.5	-
Stiff to Very Stiff Clay,CH	15.00-20.50	35	62	29	1.8	12.0	18
Stiff to Very Stiff Clay,CL	20.50-25.80	23	45	22	1.9	12.5	24
Medium Dense Sand	25.80-28.50	-	-	-	2.0	-	25
Very Dense Sand	28.50-30.00	-	-	-	2.0	-	50
Medium Dense Sand	30.00-40.50	-	-	-	2.0	-	42
Very Dense Sand	40.50-49.00	-	-	-	2.0	-	50

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเจาะสำรวจดินของหลุมเจาะ BH-12 ที่ใช้ในการก่อสร้างเสาเข็ม TP-14

Soil Type	Depth (m)	W %	LL %	PL %	γ_t t/m ³	S_u t/m ²	SPT N-Value Blows/ft
Soft to Medium Clay,CH	00.00-15.80	110	108	41	1.4	0.7	-
Stiff to Very Stiff Clay,CH	15.80-24.30	25	62	26	1.9	17	25
Medium Dense Sand	24.30-25.50	-	-	-	2.0	-	29
Dense to Very Dense Sand	25.50-32.00	-	-	-	2.0	-	47

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเจาะสำรวจดินของหลุมเจาะ BN-5 ที่ใช้ในการก่อสร้างเสาเข็ม TP-16, TP-17 และ TP-18

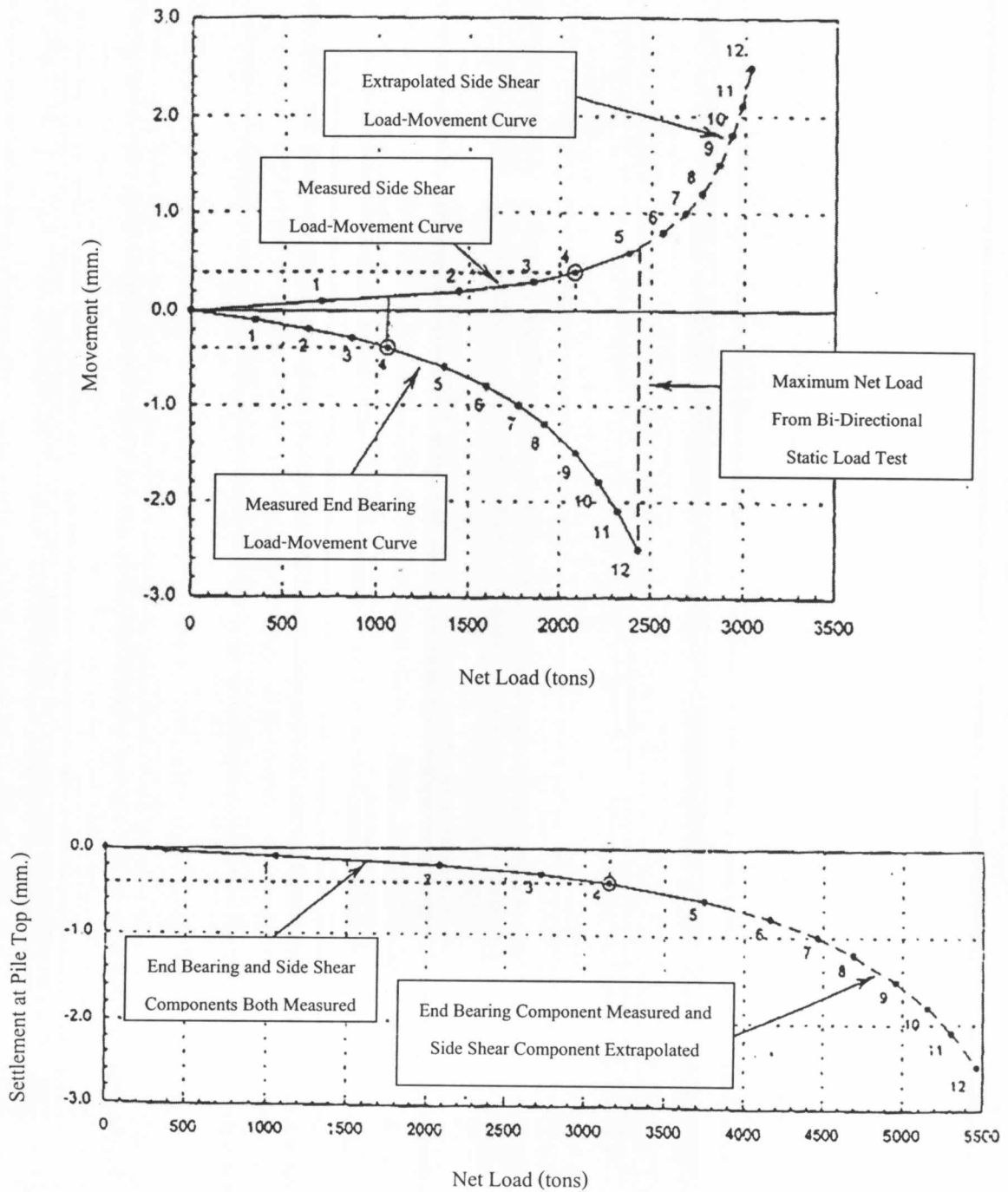
Soil Type	Depth (m)	ω %	LL %	PL %	γ_t t/m ³	S_u t/m ²	SPT N-Value Blows/ft
Soft Clay,CH	00.00-15.00	100	-	-	1.4	1.0	-
Stiff to Very Stiff Clay,CH	15.00-21.00	33	82	36	1.8	13.7	20
Very Stiff Clay,CL	21.00-27.00	24	39	19	1.9	13	25
Stiff Clay,CH	27.00-29.50	30	-	-	1.8	6.1	9
Very Dense Sand	29.50-36.00	-	-	-	2.0	-	50
Dense to Very Dense Sand	36.00-43.50	-	-	-	2.0	-	40

4.2 การแปลผลการทดสอบกำลังรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็ม

4.2.1 เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test

สำหรับเสาเข็มที่ทำการทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกโดยวิธีนี้ ยังไม่สามารถ plot กราฟความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกที่มากกระทำกับค่าการทรุดตัว (Load – Settlement Curve) ของเข็มทั้งต้นได้ เนื่องจากขั้นตอนการทดสอบแตกต่างจากวิธี Conventional Static Load Test ตรงที่การ apply load แก่เสาเข็มจะกระทำเป็น Stage เริ่มจาก Stage 1 ถึง Stage 3 โดย apply load จาก Hydraulic Jack ที่ติดตั้งในตัวเข็ม จาก Stage 1 จะได้ค่าความต้านทานที่ปลายเข็มกับการทรุดตัวของปลายเข็มโดยตรง ส่วนผลการทดสอบจาก Stage 2 กับ Stage 3 จะวิเคราะห์ได้ค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเข็ม ดังนั้นในการหาค่าน้ำหนักบรรทุกที่จุดวิกฤติของเข็มทั้งต้นจำเป็นต้องสร้างกราฟความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกที่ถ่ายให้แก่เข็มกับการเคลื่อนตัวของเข็มทั้งต้นเสียก่อนโดยการรวมกราฟระหว่าง apply load กับ movement ของเข็มในแต่ละ Stage เข้าด้วยกัน ที่ค่า movement เดียวกันนำ apply load มารวมกันก็จะได้กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง apply load กับ movement ของเข็มทั้งต้น ซึ่งเป็นกราฟที่อยู่ในรูปของ Equivalent Top - Loaded Load - Settlement Curve ซึ่งสามารถเปรียบเทียบพฤติกรรมของเข็มกับกราฟ Load – Settlement ที่ได้จากทดสอบเสาเข็มโดยวิธี Conventional Static Load Test ได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่างการสร้าง Equivalent Top – Loaded Load – Settlement Curve แสดงดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 แสดงตัวอย่างการสร้าง Equivalent Top – Loaded Load – Settlement Curve สำหรับเสาเข็มที่ทำการทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกทุกโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test

สำหรับ Equivalent Top – Loaded Load – Settlement Curve ที่ได้จะนำไปประมาณค่าการรับน้ำหนักบรรทุกที่จุดวิบัติโดยใช้ทฤษฎีของ Mazurkiewicz (1972) ซึ่งจากผลการวิจัยของ Pimpasugdi (1989), Wachiraprakarnpong (1993) และ Soontornsiri (1995) พบว่าทฤษฎีดังกล่าวมีความเป็นไปได้มากที่สุดในการประเมินค่ากำลังรับน้ำหนักบรรทุกประลัยของเสาเข็ม

ผลการทดสอบกำลังรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็มที่แสดงในรูปของ Equivalent Top – Loaded Load – Settlement Curve แสดงไว้ในภาคผนวก แบ่งเป็น Lowerbound Curve และ Upperbound Curve โดย Lowerbound Curve ได้จากผลการทดสอบจริงทั้ง 3 Stage และ Upperbound Curve ได้จากการทดสอบจริงทั้ง 3 Stage เช่นเดียวกัน แต่ใน Stage 3 จะประมาณค่าแรงเสียดทานด้านข้างที่จุดวิบัติ ณ ค่าการเคลื่อนตัวของเข็มเท่ากับ 0.5% ของเส้นผ่าศูนย์กลางเข็ม (Whitaker and Cooke, 1966) ทั้งนี้เนื่องจากผลการวิเคราะห์ใน Stage 3 พบว่า แรงเสียดทานด้านข้างที่เกิดขึ้นในชั้นดินยังพัฒนาตัวไม่ถึงจุดวิบัติ

4.2.2 เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test

สำหรับเสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธีนี้สามารถ plot กราฟความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักบรรทุกที่กระทำต่อเข็ม ณ ตำแหน่งหัวเข็มกับค่าการทรุดตัว (Load – Settlement Curve) ได้โดยตรง และในการหาค่ากำลังรับน้ำหนักบรรทุกที่จุดวิบัติของเสาเข็มก็ใช้ทฤษฎีของ Mazurkiewicz (1972) เช่นเดียวกับเสาเข็มที่ทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test ซึ่งแสดงไว้ในภาคผนวก

ผลการวิเคราะห์การรับน้ำหนักบรรทุกประลัยของเสาเข็มที่ใช้ในงานวิจัยนี้แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ที่ค่ากำลังรับน้ำหนักบรรทุกทุกประลัยของเสาเข็มที่ใช้ในงานวิจัยนี้โดยใช้ทฤษฎีของ Mazurkiewicz (1972)

Type of Pile	Type of Pile Load Test	Pile Diameter (m)	Design Pile Length (m)	Maximum Test Load (tons)	Ultimate Pile Capacity Estimated from Mazurkiewicz Method (tons)	Type of a Slurry for Constructing Bored Pile
Instrumented Bored Pile (TP-15,BH-1)	Bi-Directional Static Load Test	1000	41.00	1400	upperbound = 1450 , lowerbound = 1180	Polymer
Instrumented Bored Pile (TP-19,B-6)	Bi-Directional Static Load Test	1200	41.50	2284	Case 1 : upperbound = 2450 , lowerbound = 2250 Case 2: upperbound = 1900 , lowerbound = 1580	Polymer
Instrumented Bored Pile (TP-13/1,BH-1)	Conventional Static Load Test	600	30.31	300	530	Polymer
Instrumented Bored Pile (TP-14,BH-12)	Conventional Static Load Test	600	30.28	375	405	Polymer
Instrumented Bored Pile (TP-16,BN-5)	Conventional Static Load Test	600	35.10	400	440	Bentonite
Instrumented Bored Pile (TP-17,BN-5)	Conventional Static Load Test	600	35.66	500	565	Polymer
Instrumented Bored Pile (TP-18,BN-5)	Conventional Static Load Test	1000	41.10	1350	1387	Bentonite

4.3 การศึกษาเรื่องการส่งถ่ายน้ำหนัก (Load Transfer) จากเสาเข็มไปสู่ดินรอบ ๆ เสาเข็ม

4.3.1 การคำนวณหาแรงตามแนวแกนที่เกิดขึ้นในตัวเสาเข็มที่ระดับความลึกต่าง ๆ

ในการวิเคราะห์หาแรงที่เสาเข็มไปยังดินบริเวณรอบ ๆ เสาเข็มขณะที่มีแรงมากระทำกับตัวเสาเข็มนั้น จำเป็นต้องทราบแรงตามแนวแกนที่เกิดขึ้นภายในเนื้อเข็มที่ระดับความลึกต่าง ๆ ซึ่งวัดได้จากเครื่องมือวัดที่ทำการติดตั้งภายในตัวเข็ม ได้แก่ Strain Gauge และ Telltale rod โดยคำนวณแรงตามแนวแกนได้จาก Strain ที่เกิดขึ้นในเสาเข็มที่จุดที่ติดตั้ง Strain Gauge และการเคลื่อนตัวของ Telltale rod ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 หัวข้อ 2.4 ในการวิเคราะห์จะแบ่งเสาเข็มเป็น 2 ประเภทตามวิธีการทดสอบเสาเข็ม ดังต่อไปนี้

4.3.1.1 เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Bi- Directional Static Load Test

ในการคำนวณหาแรงตามแนวแกนเสาเข็มที่เกิดขึ้นขณะที่มีการถ่ายน้ำหนักจาก Hydraulic Jack ไปยังเสาเข็ม จำเป็นต้องทราบค่าสตีฟเนสสมมูลย์ของเสาเข็ม (Equivalent Axial Pile Stiffness, AE_p) ซึ่งคำนวณได้จากการวิเคราะห์กลับจากสมการ

$$P_{ij} = AE_p \times \epsilon_{ij}$$

โดยที่

P_{ij}	=	แรงตามแนวแกนที่เกิดขึ้นบริเวณ Top of top jack (โดยทำการ Apply load จาก Top jack ในการทดสอบ Stage 3)
AE_p	=	Equivalent Axial Pile Stiffness
ϵ_{ij}	=	Strain at Top of top jack

จากรูป Typical Soil Profile สำหรับเสาเข็ม TP-15 และ TP-19 ที่แสดงไว้ในภาคผนวก พบว่า Straingauges ที่ติดตั้งใกล้กับ Top jack สำหรับ Stage ที่ 3 อยู่ที่ Level 3 และ Level 4 จากนั้นคำนวณค่า ϵ_{ij} ได้จากสมการ

$$\frac{\epsilon_{ij} - \epsilon_4}{L_{ij} - L_4} = \frac{\epsilon_4 - \epsilon_3}{L_4 - L_3}$$

โดยที่

ϵ_3	=	ค่า Strain เฉลี่ยที่วัดได้ที่ Level 3
ϵ_4	=	ค่า Strain เฉลี่ยที่วัดได้ที่ Level 4
L_3	=	ระยะจาก Level 3 ไปยังหัวเข็ม
L_4	=	ระยะจาก Level 4 ไปยังหัวเข็ม
L_{ij}	=	ระยะจาก Top of top jack ไปยังหัวเข็ม

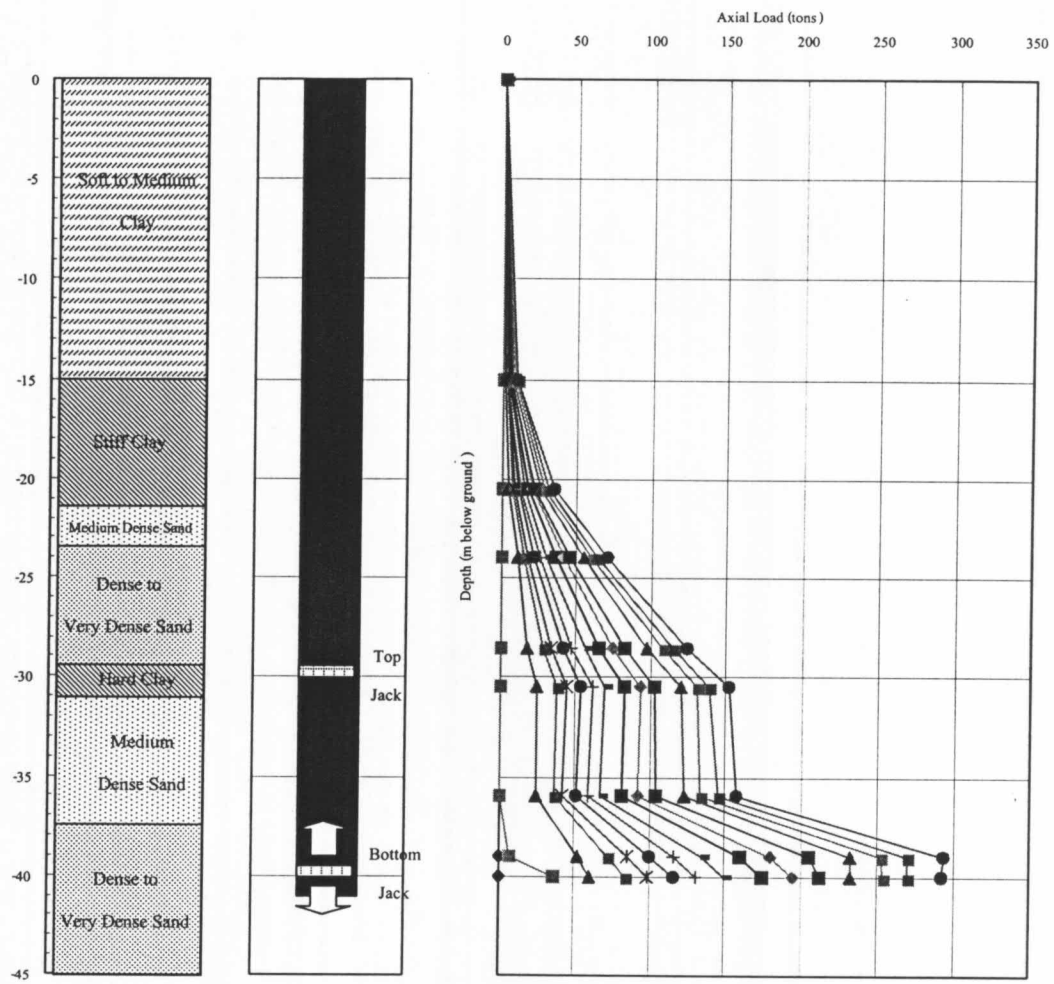
จากนั้นก็คำนวณค่าสติเฟเนสสมมูลย์ของเสาเข็มได้จาก

$$AE_p = \frac{P_{ij}}{\epsilon_{ij}}$$

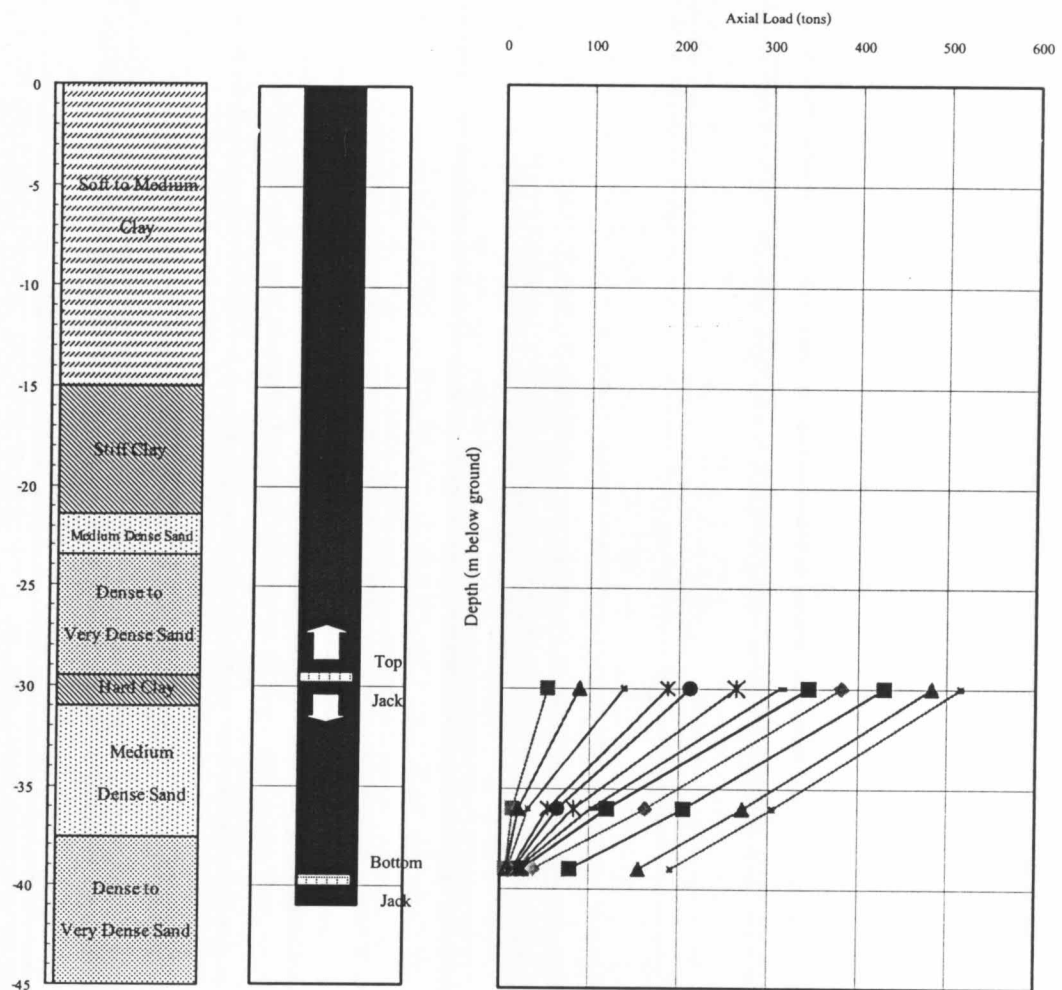
ผลการคำนวณค่าสติเฟเนสสมมูลย์ของเสาเข็มของเสาเข็ม TP-15 และ TP-19 มีค่าเท่ากับ 1.96×10^6 tons และ 5.25×10^6 tons ตามลำดับ รายละเอียดการคำนวณแสดงไว้ในภาคผนวก

จากนั้นเมื่อทราบค่าสติเฟเนสสมมูลย์ของเสาเข็มก็สามารถคำนวณหาแรงตามแนวแกนที่เกิดขึ้นในตัวเข็มที่ระดับความลึกต่าง ๆ ได้เมื่อทราบค่า Strain ที่จุดนั้น ผลการวิเคราะห์แรงตามแนวแกนแสดงดังรูปที่ 4.2 ถึง 4.3

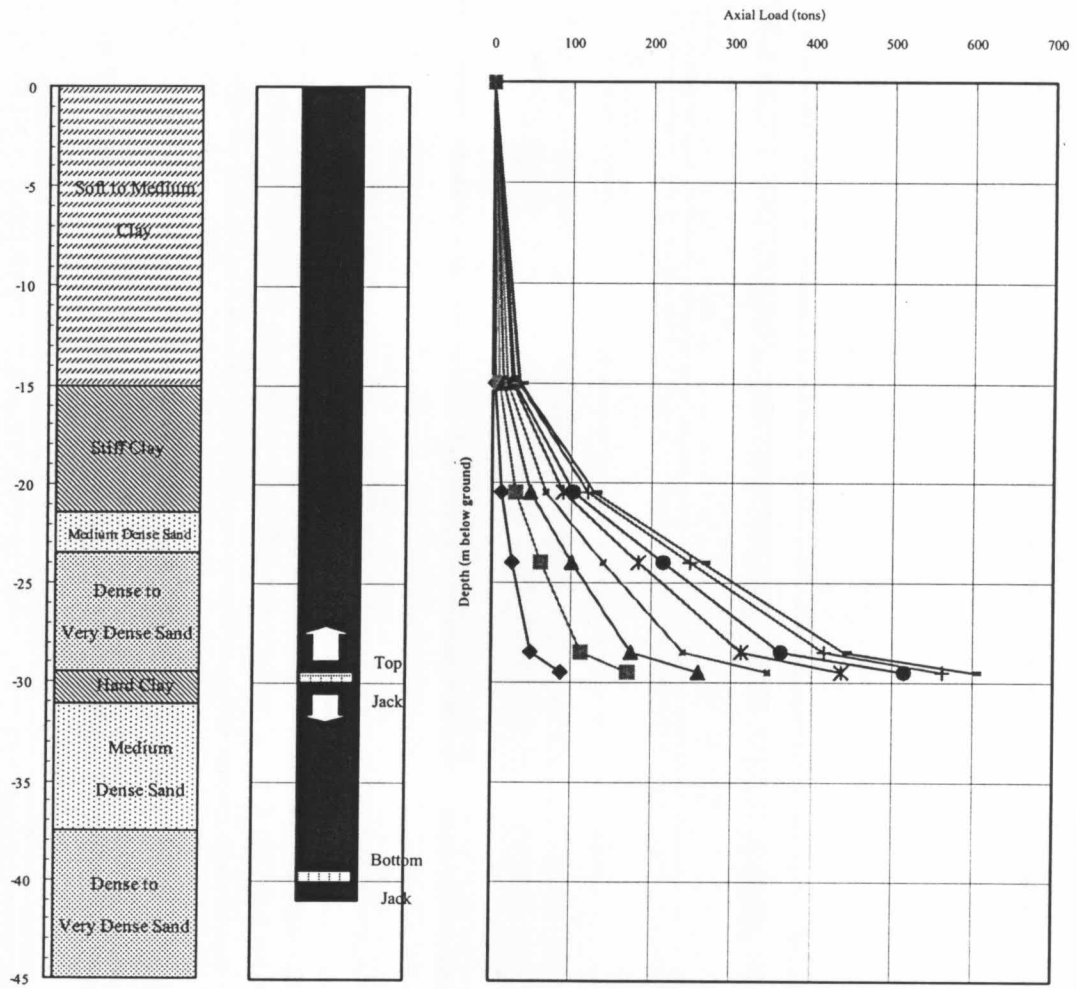

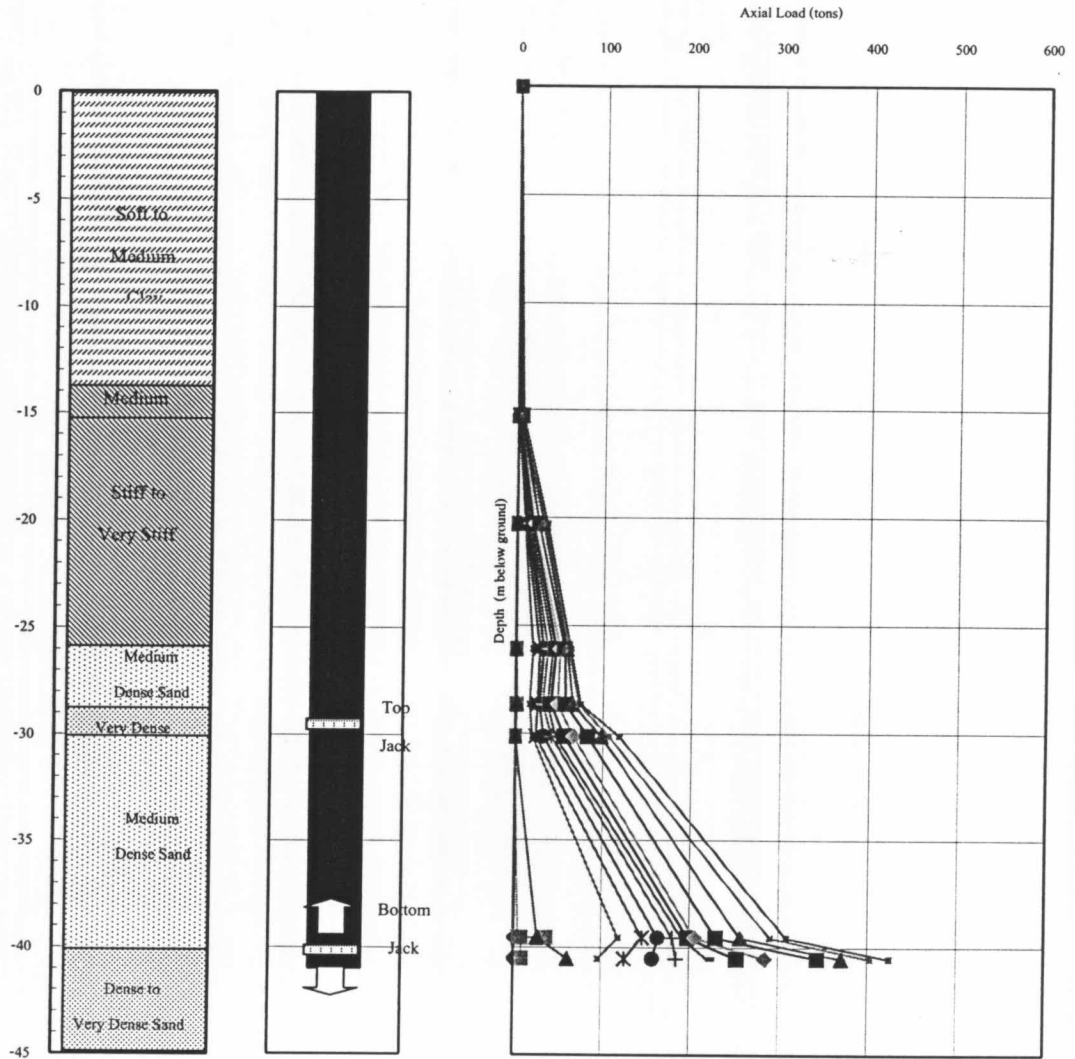
รูปที่ 4.2ก แรงตามแนวแกนที่ความลึกต่างๆ ของเข็ม TP-15 (Stage 1)

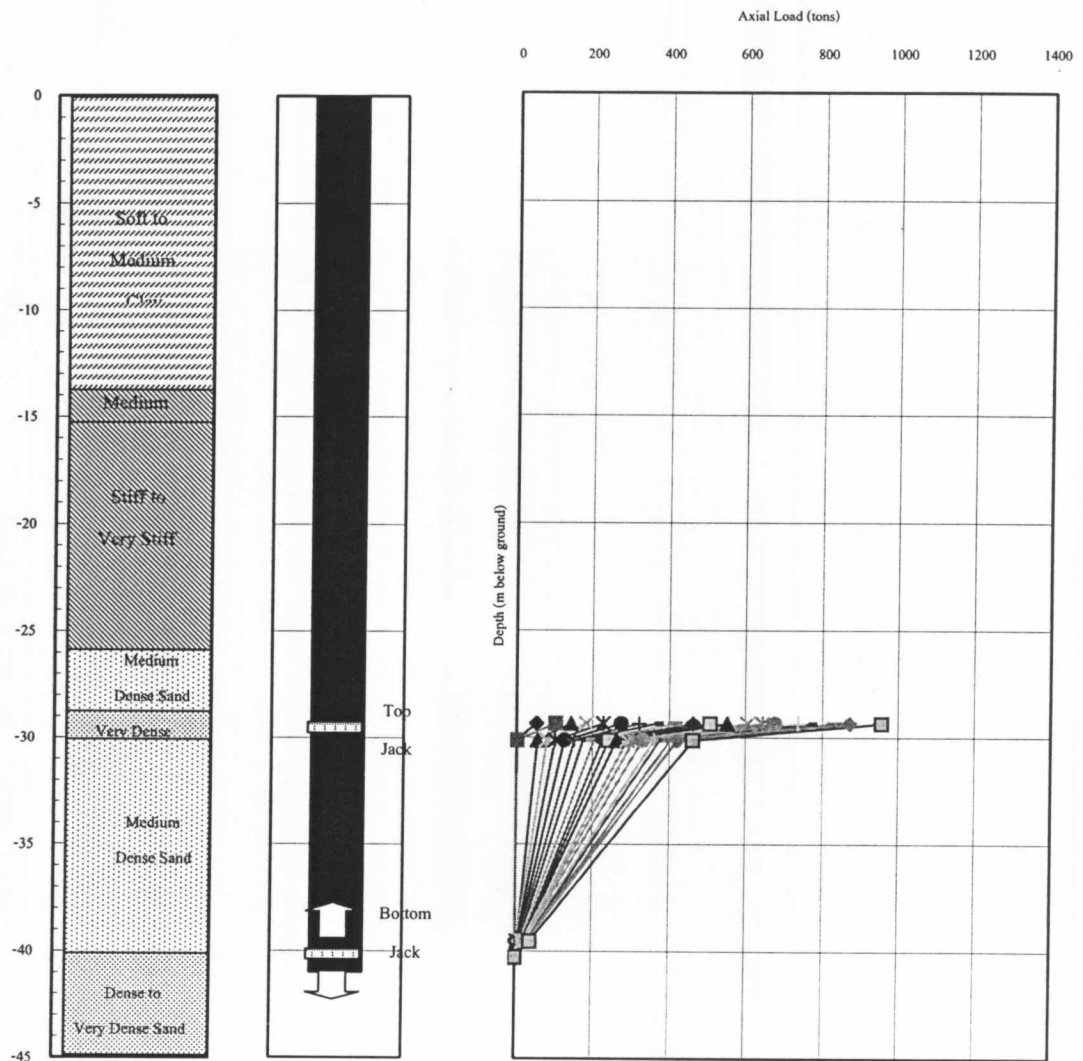
รูปที่ 4.2ข แรงตามแนวแกนที่ความลึกที่พิจารณาของเข็ม TP-15 (Stage 2)

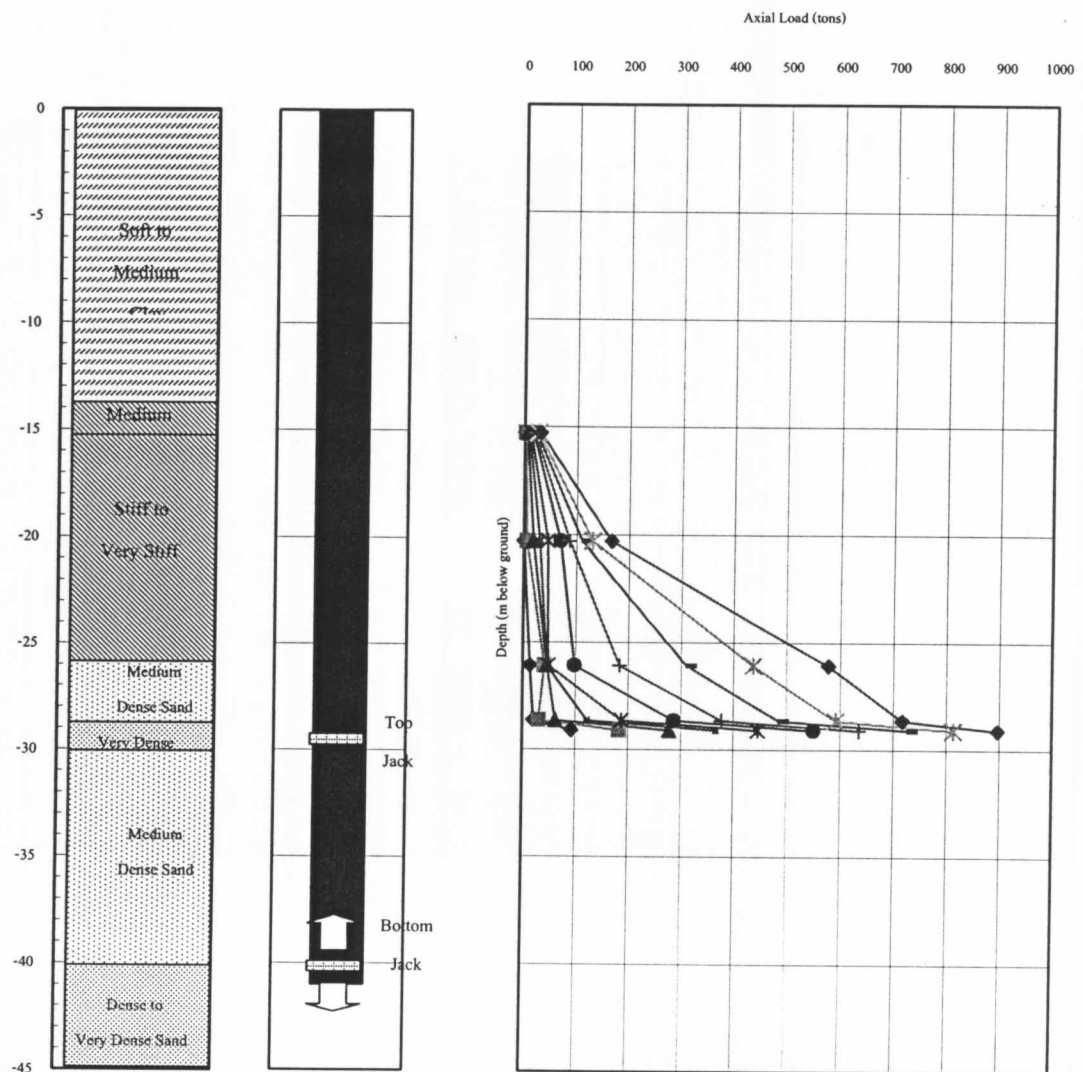
รูปที่ 4.2ค แรงตามแนวแกนที่ความลึกที่พิจารณาของเข็ม TP-15 (Stage 3)

รูปที่ 4.3ก แรงตามแนวแกนที่ความลึกต่างๆ ของเข็ม TP-19 (Stage 1)

รูปที่ 4.3x แรงตามแนวแกนที่ความลึกที่พิจารณาของเข็ม TP-19 (Stage 2)

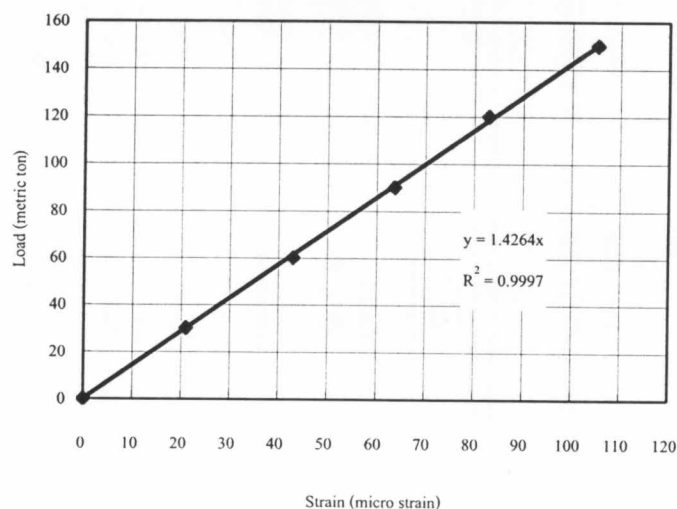
รูปที่ 4.3ค แรงตามแนวแกนที่ความลึกที่พิจารณาของเข็ม TP-19 (Stage 3)

สำหรับค่าการเคลื่อนตัวที่วัดได้จาก Telltale rod ที่ติดตั้งกับ Hydraulic Jack จะเป็นค่าการเคลื่อนตัวโดยตรงของเสาเข็มเมื่อมีแรงจาก Hydraulic Jack มากระทำในแต่ละ Stage ของการทดสอบ ซึ่งไม่นำมาคำนวณหาแรงตามแนวแกนเนื่องจากการติดตั้งเพียง 4 ระดับเท่านั้น ดังแสดงในรูปที่ 3.2 ค่าแรงตามแนวแกนที่คำนวณโดยใช้ข้อมูลจาก Telltale rod จึงเป็นค่าที่ค่อนข้างหยاب อย่างไรก็ตาม ค่าที่ได้ก็สามารถใช้เปรียบเทียบกับค่าที่ได้จาก Straingauges เพื่อยืนยันความถูกต้องว่าค่าที่อ่านได้จาก Straingauges มีความผิดพลาดหรือไม่

4.3.1.2 เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test

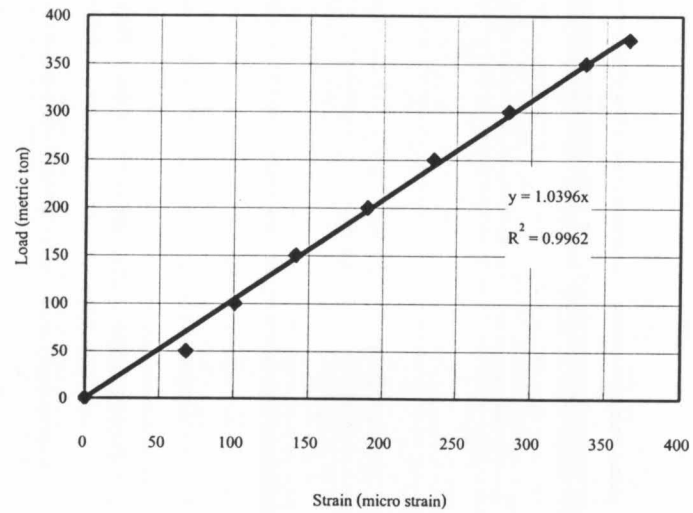
สำหรับการทดสอบเข็มวิธีนี้หาแรงตามแนวแกนโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างค่าที่อ่านได้จาก Straingauges ที่ติดตั้งที่ระดับบนสุดใกล้กับหัวเข็มกับค่า Load ที่ apply จากตำแหน่งหัวเข็ม ทั้งนี้ พิจารณาว่าดินและเข็มบริเวณใกล้หัวเข็มไม่สัมผัสกัน จึงไม่มีการถ่ายน้ำหนักจากเข็มไปสู่ดินรอบๆ ค่า Strain ที่วัดได้จาก Straingauges Level 1 จึงเป็นค่าที่เกิดจากน้ำหนักบรรทุกที่หัวเข็มโดยตรงเนื่องจากในขั้นตอนการทดสอบเสาเข็มจะให้น้ำหนักบรรทุกแก่เข็มเป็น Cycle แรงตามแนวแกนที่นำมาใช้วิเคราะห์แรงที่เข็มถ่ายไปสู่ดินจะใช้ค่าจากการทดสอบใน Cycle สุดท้าย ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง Strain กับ Load ของเสาเข็มแต่ละคันแสดงดังรูปที่ 4.4 ถึง 4.8

Calibration Chart for finding The New Pile Stiffness of TP-13/1

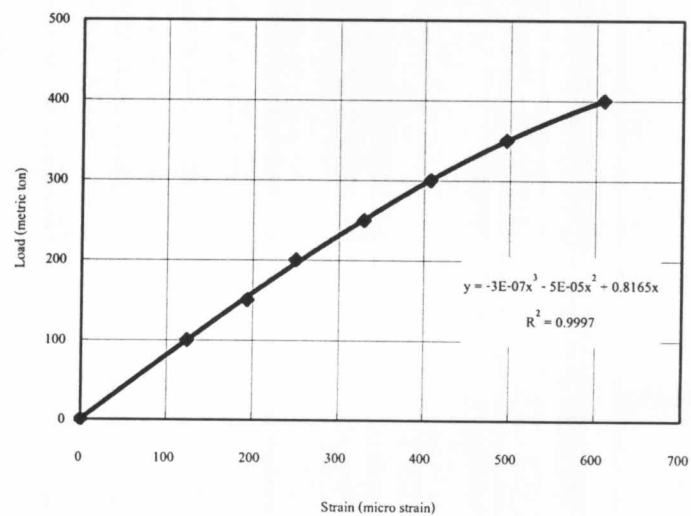
รูปที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่าง Load กับ Strain ของเข็ม TP-13/1

Calibration Chart for finding The New Pile Stiffness of TP-14

รูปที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่าง Load กับ Strain ของเข็ม TP-14

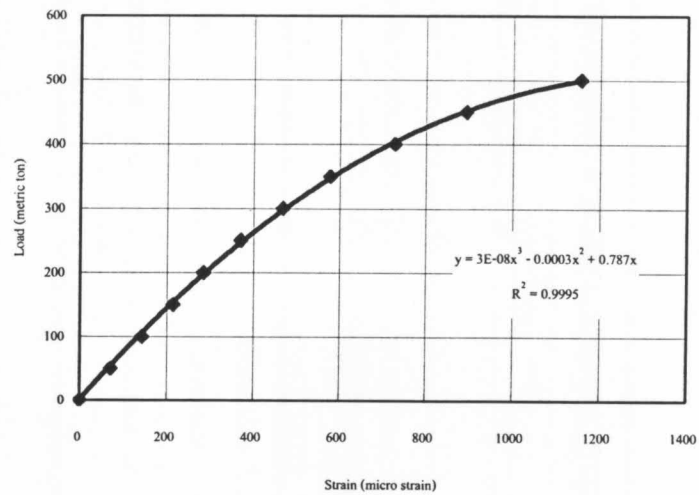
Calibration Chart for finding The New Pile Stiffness of TP-16

รูปที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่าง Load กับ Strain ของเข็ม TP-16

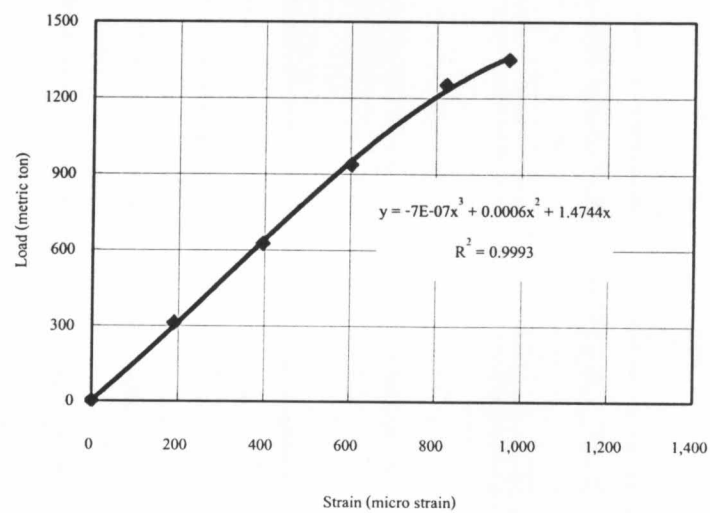

Calibration Chart for finding The New Pile Stiffness of TP-17

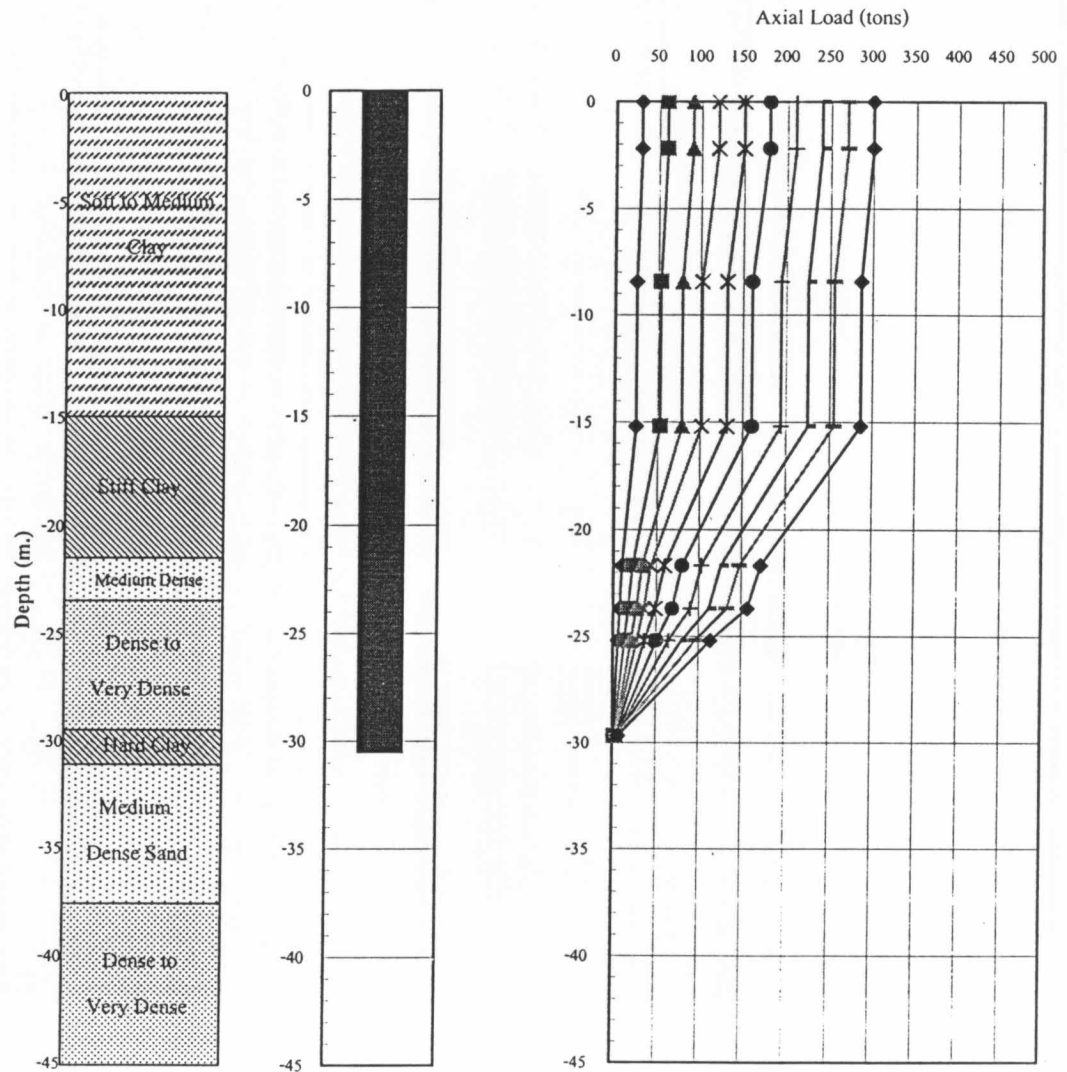
รูปที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่าง Load กับ Strain ของเข็ม TP-17

Calibration Chart for finding The New Pile Stiffness of TP-18

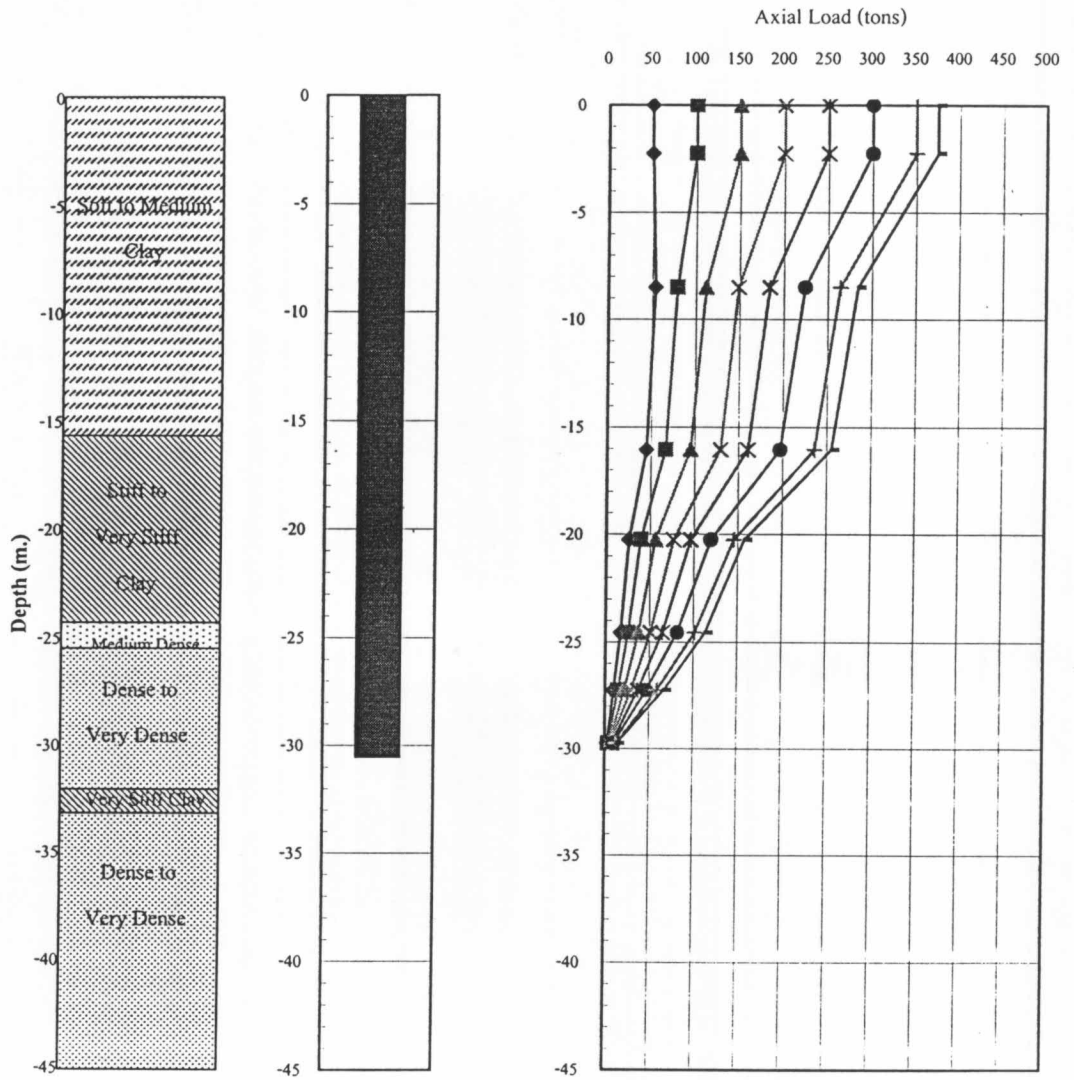

รูปที่ 4.8 ความสัมพันธ์ระหว่าง Load กับ Strain ของเข็ม TP-18

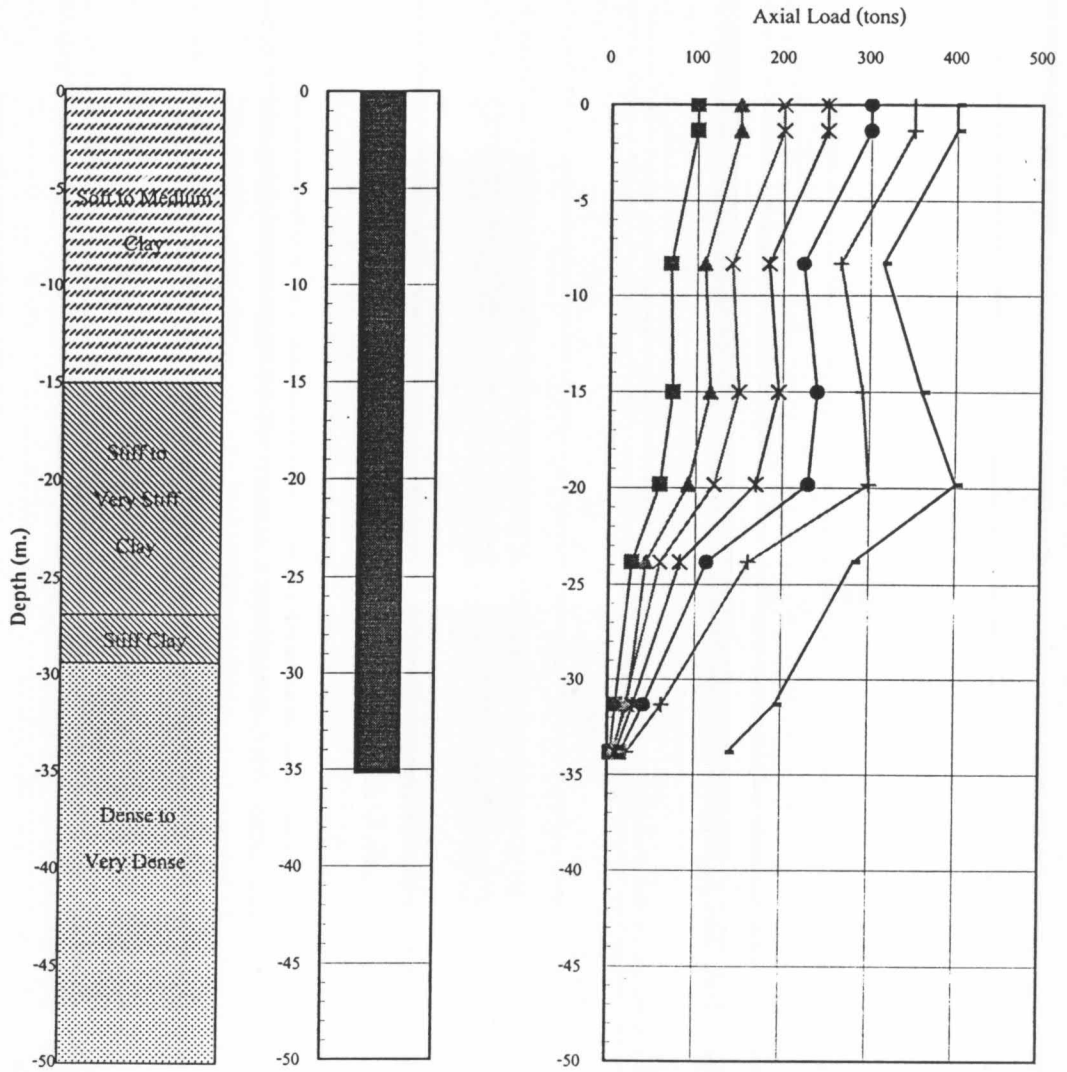
เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง Load กับ Strain ของเข็มแต่ละต้นได้แล้ว ก็สามารถหาแรงตามแนวแกนที่เกิดขึ้นในเสาเข็มที่ระดับความลึกต่างๆ ได้ โดยคำนวณจากค่า Strain ที่อ่านได้จาก Strain gauges ที่ติดตั้งอยู่ในตัวเข็มที่ระดับความลึกที่มีการเปลี่ยนแปลงชั้นดินได้ ผลการคำนวณแสดงดังรูปที่ 4.9 ถึง 4.13 ดังนี้

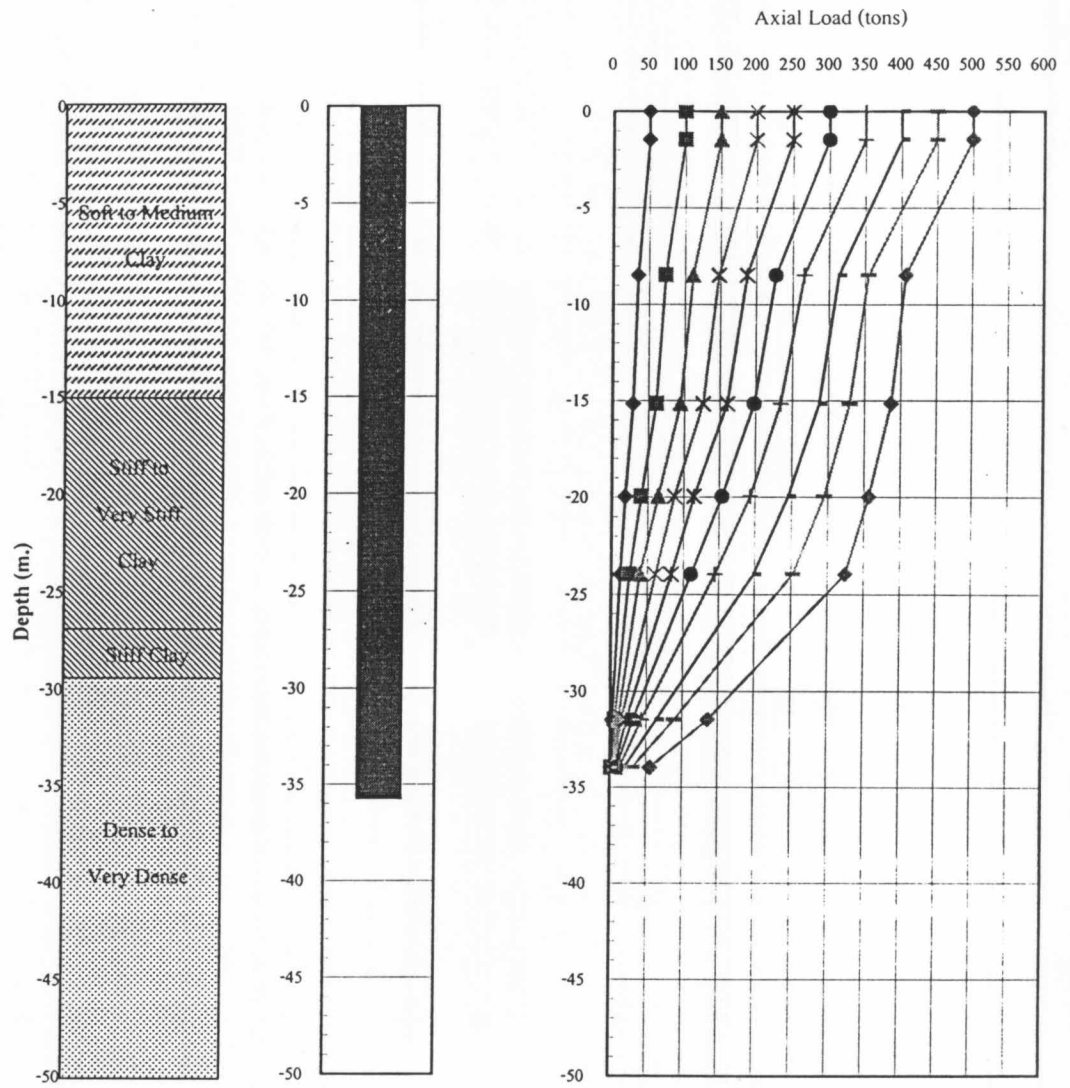
รูปที่ 4.9 แรงตามแนวแกนที่ความลึกต่างๆ ของเข็ม TP-13/1

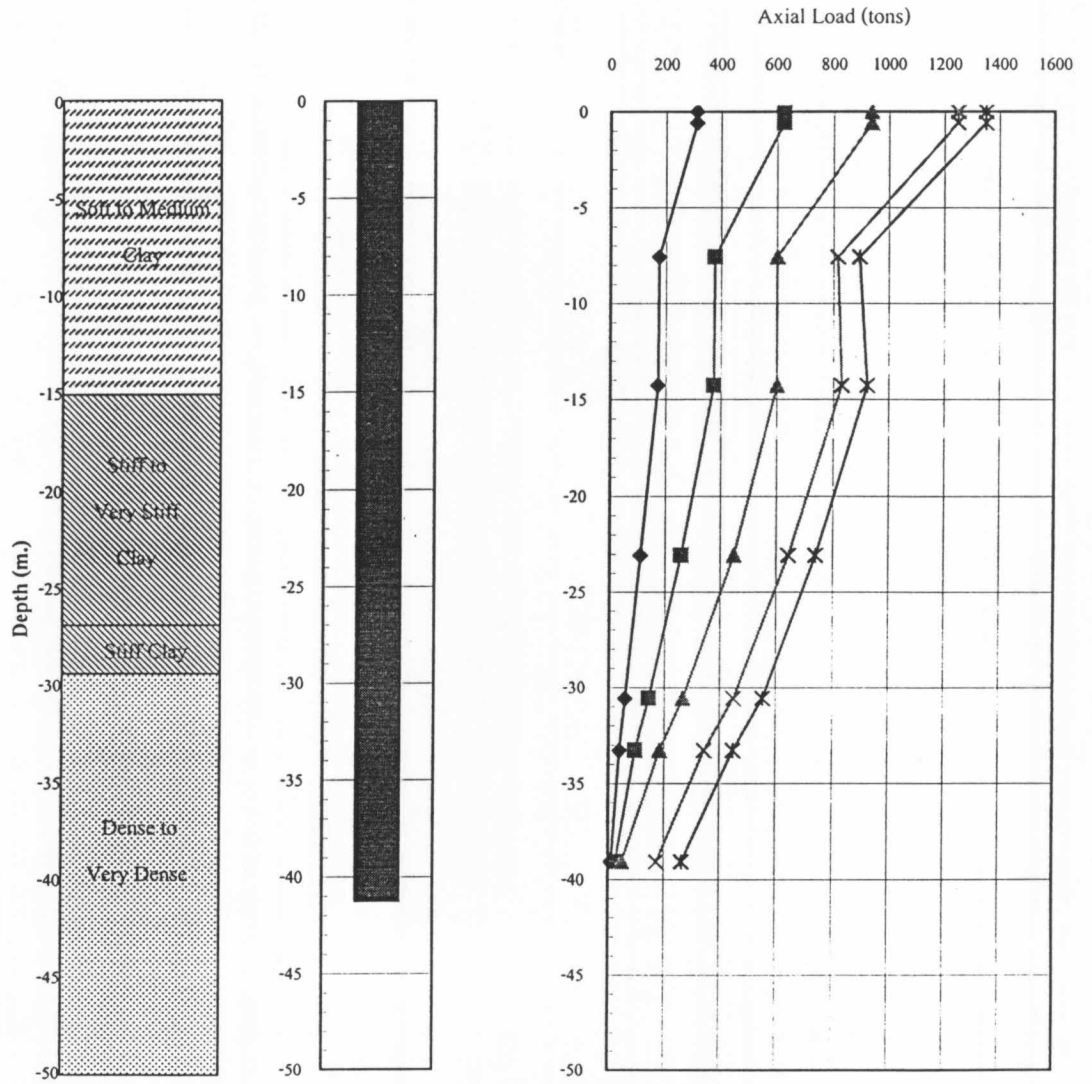
รูปที่ 4.10 แรงตามแนวแกนที่ความลึกต่างๆ ของเข็ม TP-14

รูปที่ 4.11 แรงตามแนวแกนที่ความลึกต่างๆ ของเข็ม TP-16

รูปที่ 4.12 แรงตามแนวแกนที่ความลึกต่างๆ ของเข็ม TP-17

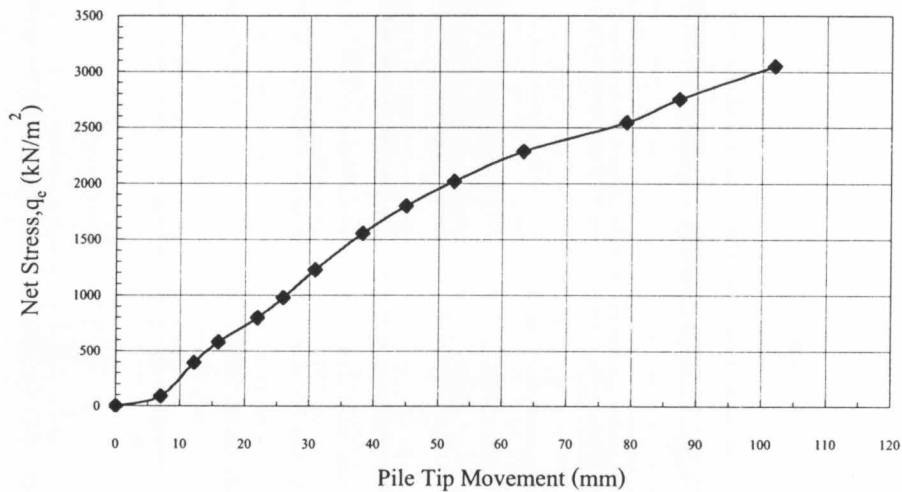
รูปที่ 4.13 แรงตามแนวแกนที่ความลึกต่างๆ ของเข็ม TP-18

สำหรับค่าการเคลื่อนตัวของเสาเข็มวัดได้จาก Dial Gauge ที่ตำแหน่งหัวเข็ม ระหว่างการทดสอบการรับน้ำหนักบรรทุกและการติดตั้ง Telltale rod ก็เพื่อยืนยันผลจาก Straingauges เช่นเดียวกับเสาเข็มที่ทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test

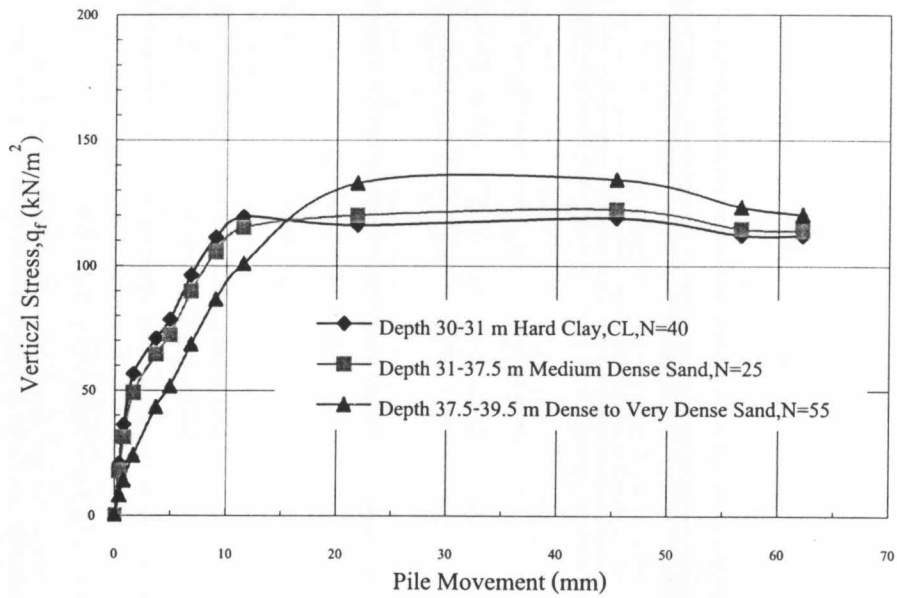
4.3.2 ผลการวิเคราะห์การส่งถ่ายน้ำหนักบรรทุกจากเข็มไปสู่ดินรอบ ๆ

การศึกษาการส่งถ่ายน้ำหนักจากเสาเข็มไปสู่ชั้นดินต่าง ๆ ของเข็ม TP-15, TP-19, TP-13/1, TP-14, TP-16, TP-17 และ TP-18 โดยวิธี Distribution Function Approach เมื่อทราบค่าแรงตามแนวแกนที่เกิดขึ้นภายในเนื้อตัวเข็มดังรูปที่ 4.2, 4.3 และรูปที่ 4.9 ถึง 4.13 ก็สามารหาค่าน้ำหนักที่ส่งถ่ายจากเข็มไปสู่ชั้นดินต่าง ๆ ของเข็มดังกล่าวได้แสดงในตารางภาคผนวก เพื่อนำไปทำการวิเคราะห์หาค่าพารามิเตอร์สำหรับชั้นดินเหล่านั้นซึ่งจะกล่าวในหัวข้อต่อไปได้ โดยกราฟความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายจากเข็มไปสู่ชั้นดินต่าง ๆ กับการเคลื่อนตัวของเข็มแสดงดังรูปที่ 4.14 ถึง 4.20 ซึ่งแบ่งตามวิธีการทดสอบได้ดังต่อไปนี้

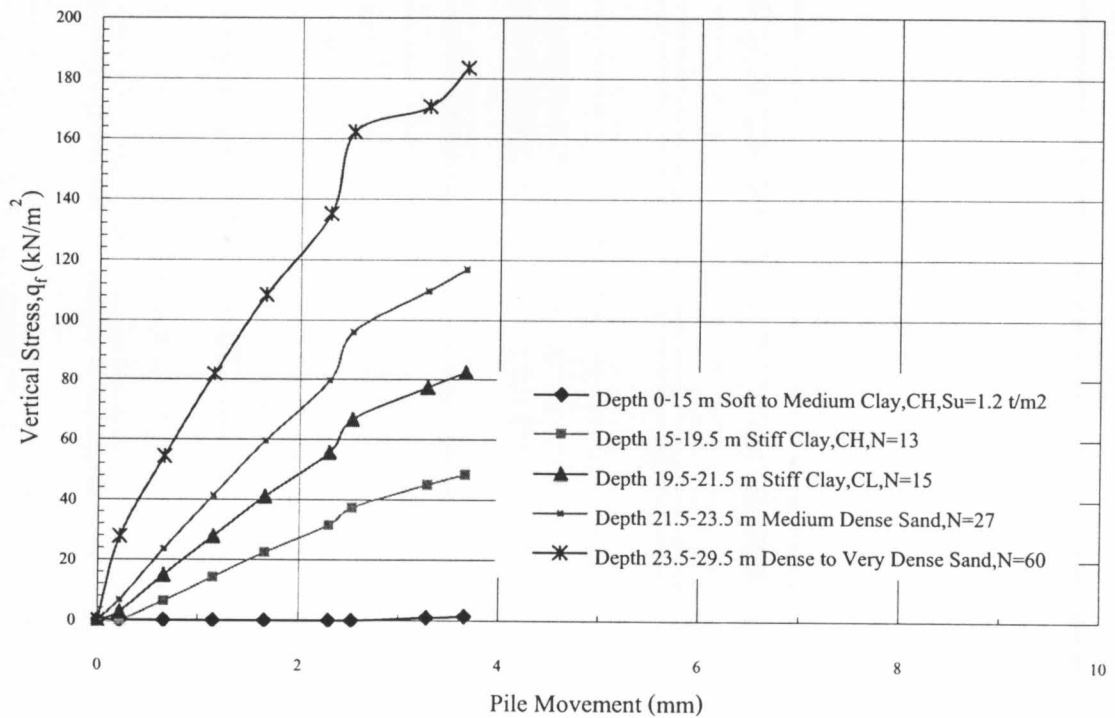
4.3.2.1 เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test

รูปที่ 4.14ก ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายที่ปลายเสาเข็มกับการเคลื่อนตัวของปลายเสาเข็มของเสาเข็ม TP-15 (Stage 1)

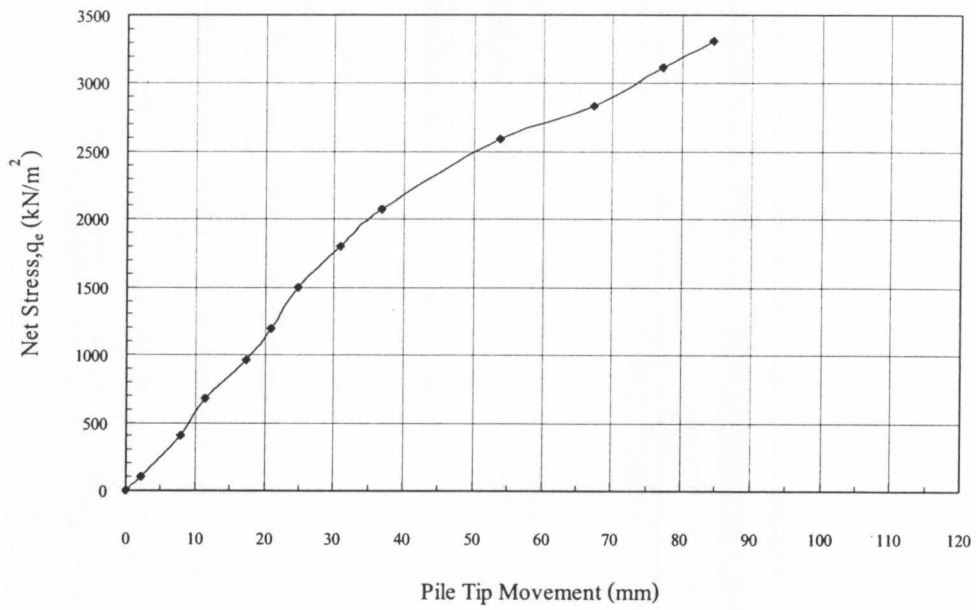

รูปที่ 4.14x ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม
สำหรับเข็ม TP-15 (Stage 2)

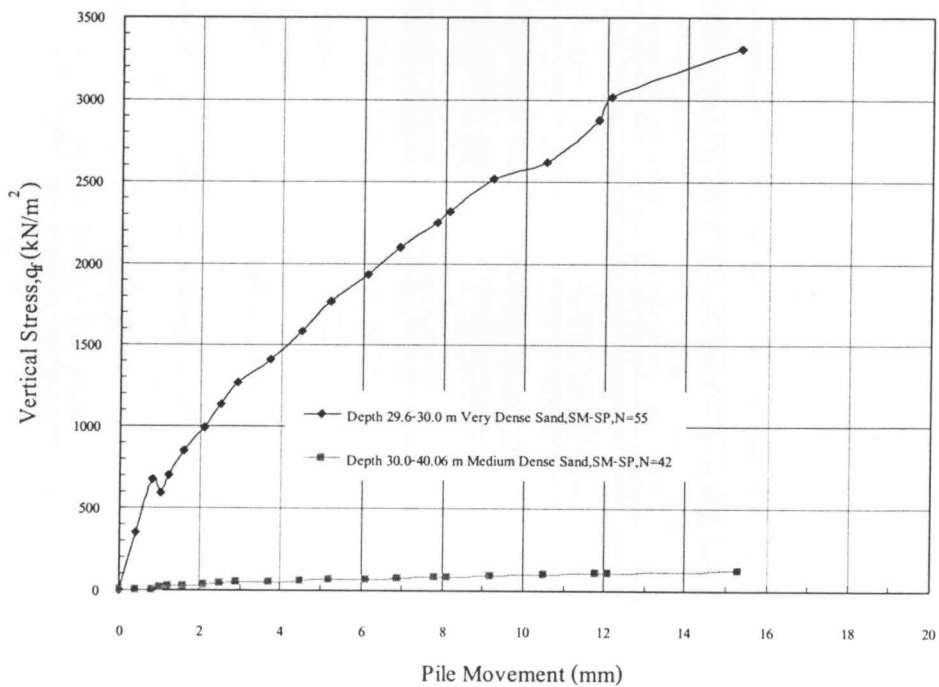

รูปที่ 4.14ค ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม
สำหรับเข็ม TP-15 (Stage 3)

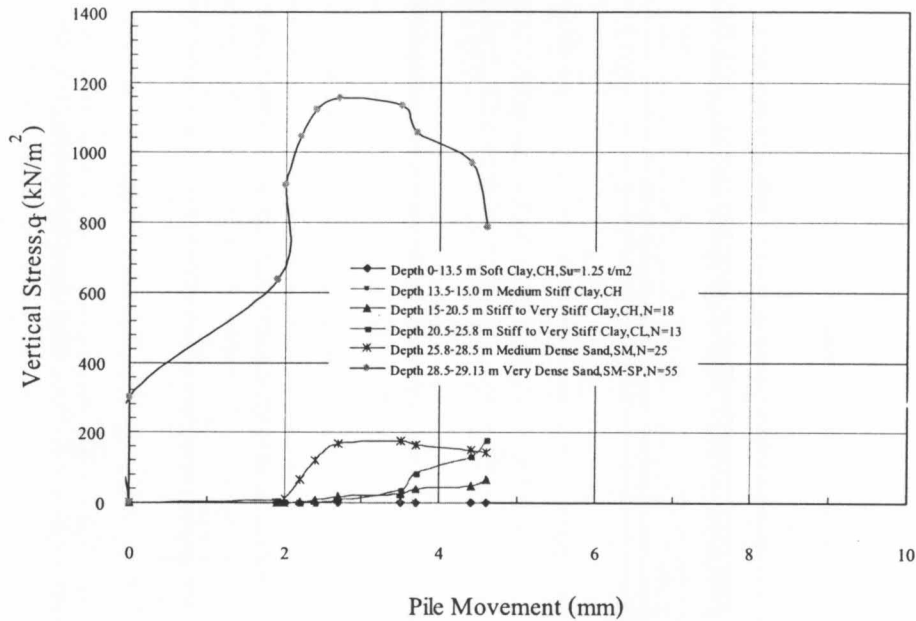

รูปที่ 4.15ก ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายที่ปลายเสาเข็มกับการเคลื่อนตัวของปลายเสาเข็มของเสาเข็ม TP-19 (Stage 1)

รูปที่ 4.15ข ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็มสำหรับเข็ม TP-19 (Stage 2)

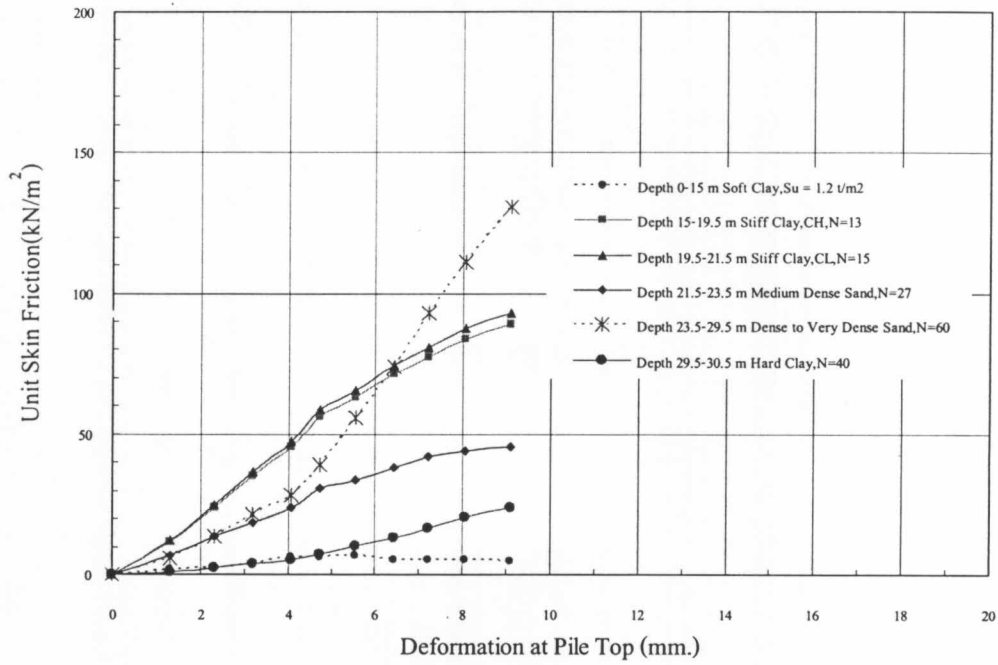

รูปที่ 4.15ค ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม
สำหรับเข็ม TP-19 (Stage 3)

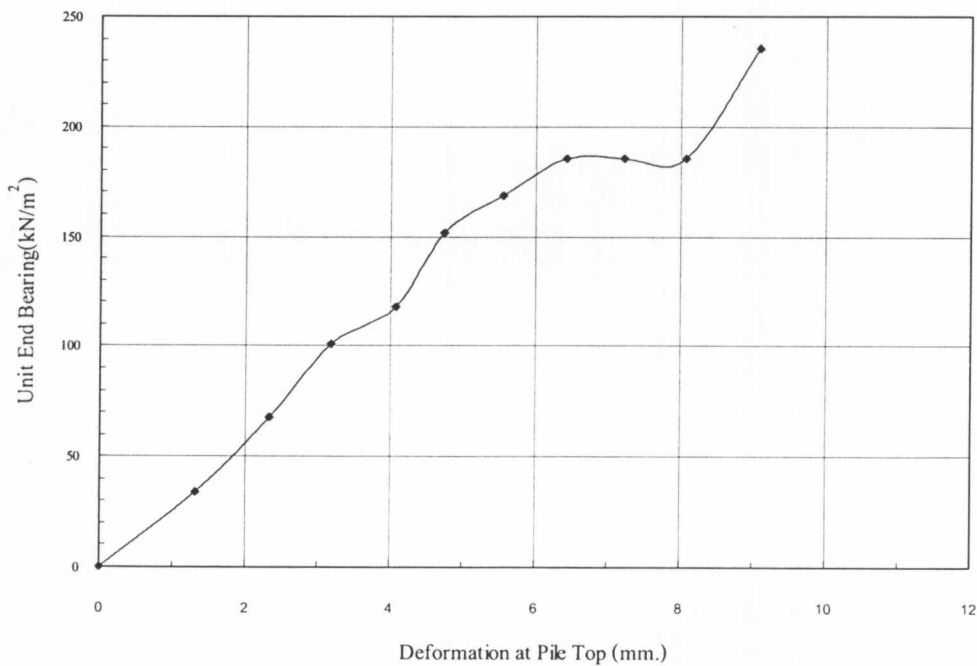
สำหรับเสาเข็ม TP-19 จากรูปที่ 4.15ข และ 4.15ค พบว่า พฤติกรรมการถ่ายแรงจากเข็มไปสู่ชั้น Very Dense Sand ในช่วงความลึก 28.50 – 30.00 เมตร มีลักษณะผิดปกติ กล่าวคือ ค่า f_s ที่เกิดขึ้นใน Stage ที่ 2 (รูปที่ 4.15ข) และ Stage ที่ 3 (รูปที่ 4.15ค) ซึ่งเป็นทรายชั้นเดียวกันมีค่าสูงมากประมาณ 330 และ 115 t/m^2 ตามลำดับ โดยทั่วไปค่า f_s สำหรับชั้นทรายอัดแน่นมีค่าไม่เกิน 20 t/m^2 สาเหตุที่วิเคราะห์ได้ค่า f_s สูงเช่นนี้อาจมีผลมาจากค่าที่อ่านได้ VWSG มีความคลาดเคลื่อน สังเกตได้จากรูปที่ 4.3ข และ 4.3ค พบว่าค่าแรงตามแนวแกนซึ่งคำนวณได้จากค่า Strain ของ VWSG level 4 และ VWSG level 5 มีค่าลดลงผิดปกติจึงทำให้ผลการคำนวณค่า f_s ได้ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น

ดังนั้นในการวิเคราะห์เสาเข็ม TP-19 ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กรณี โดยกรณีที่ 1 วิเคราะห์ตามผลการทดลองที่ได้ ส่วนกรณีที่ 2 กำหนดให้ใช้ค่า f_s ที่วิเคราะห์ได้จากชั้น Medium Dense Sand ที่ระดับความลึก 30.00 – 40.50 เมตร ซึ่งคำนวณได้จาก Stage ที่ 2 มาพิจารณาแทนชั้น Very Dense Sand ที่ระดับความลึก 28.50 – 30.00 เมตรใน Stage ที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากดินทั้ง 2 ชั้นอยู่ติดกันและเป็นทรายที่มีความแน่นใกล้เคียงกัน พฤติกรรมการถ่ายแรงจึงไม่ต่างกันมากนัก อีกทั้งค่า f_s ที่นำมาใช้ก็ถือเป็นค่าที่ Conservative กว่า รายละเอียดผลการวิเคราะห์แต่ละชั้นดินแสดงไว้ในภาคผนวก และค่า Q_{ult} ที่ได้จากวิธีของ Mazurkiewicz (1972) แสดงไว้ในตารางที่ 4.1

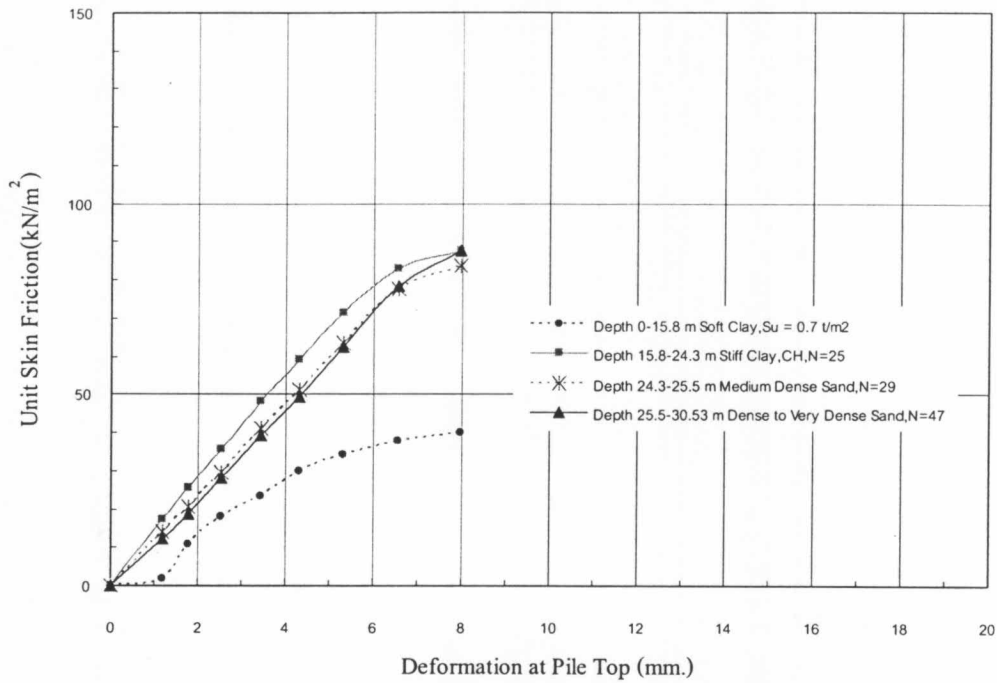
4.3.2.2 เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test

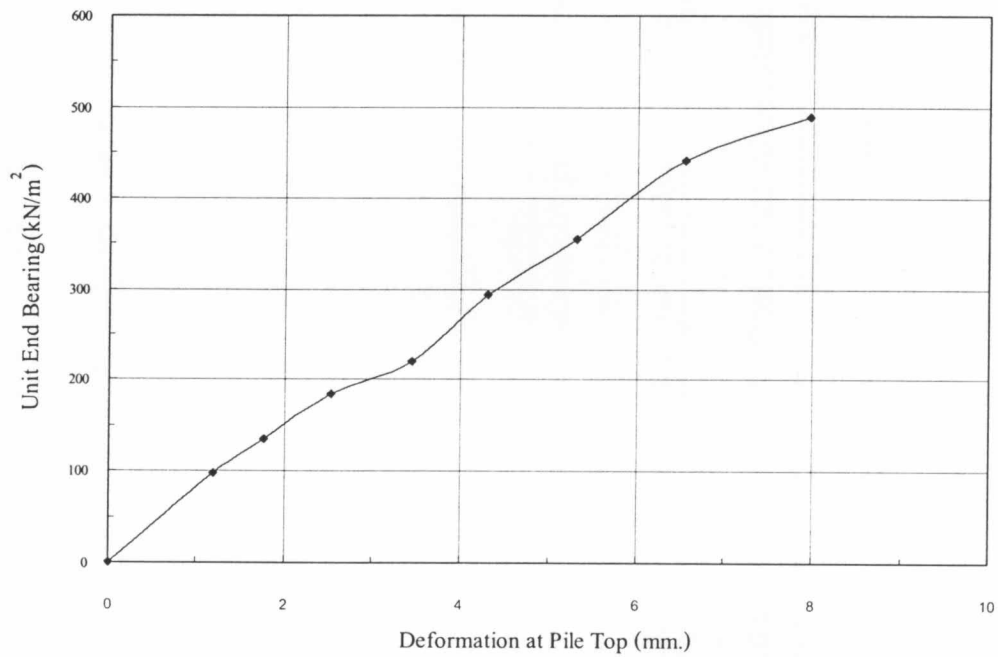
รูปที่ 4.16ก ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม สำหรับเข็ม TP-13/1

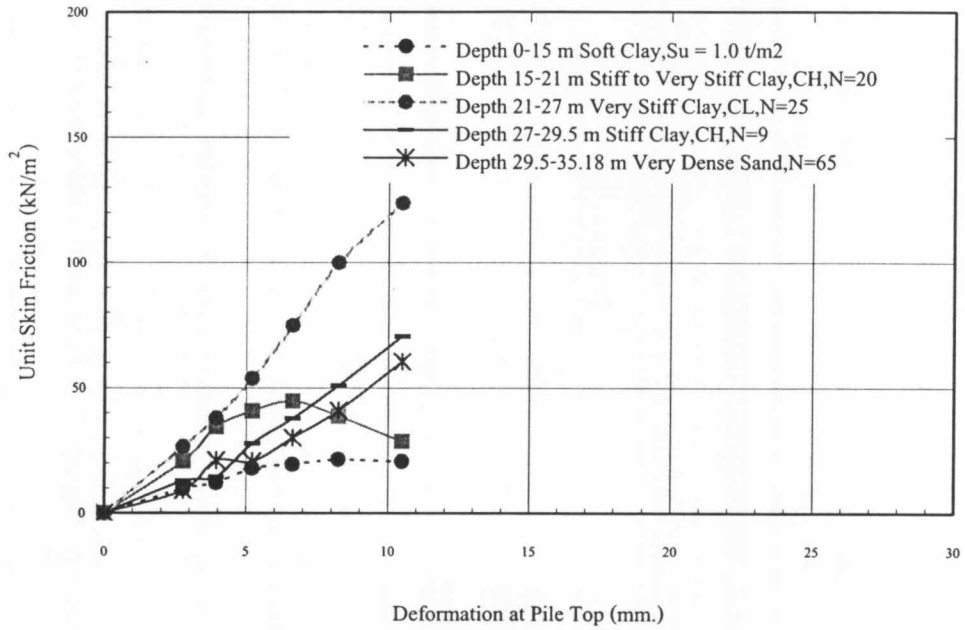
รูปที่ 4.16ข ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายที่ปลายเสาเข็มกับการเคลื่อนตัวของปลายเสาเข็ม ของเสาเข็ม TP-13/1

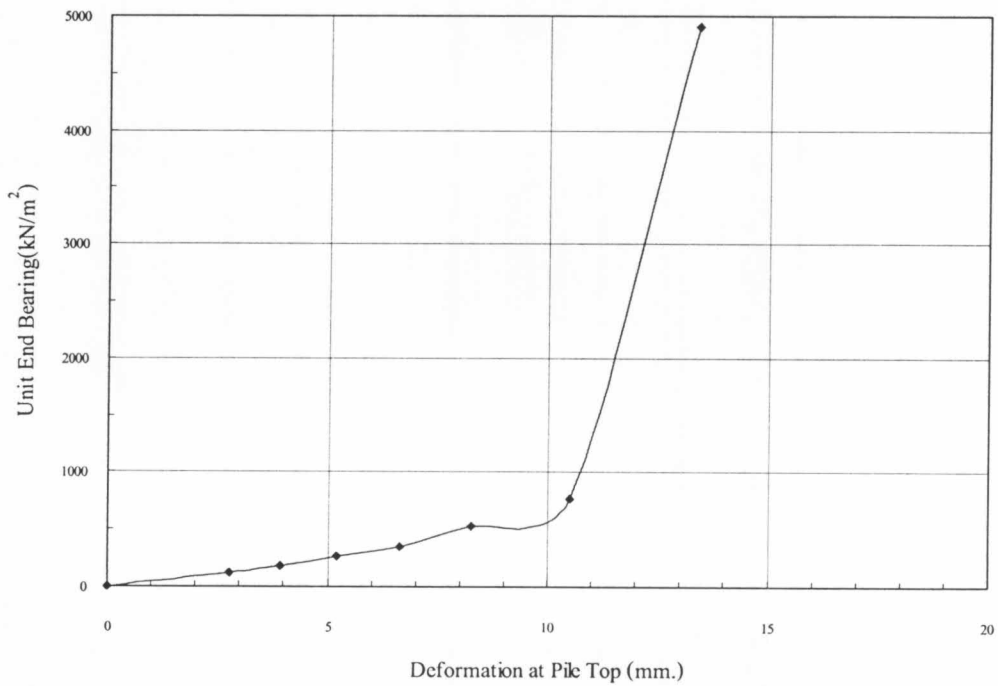
รูปที่ 4.17ก ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม
สำหรับเข็ม TP-14

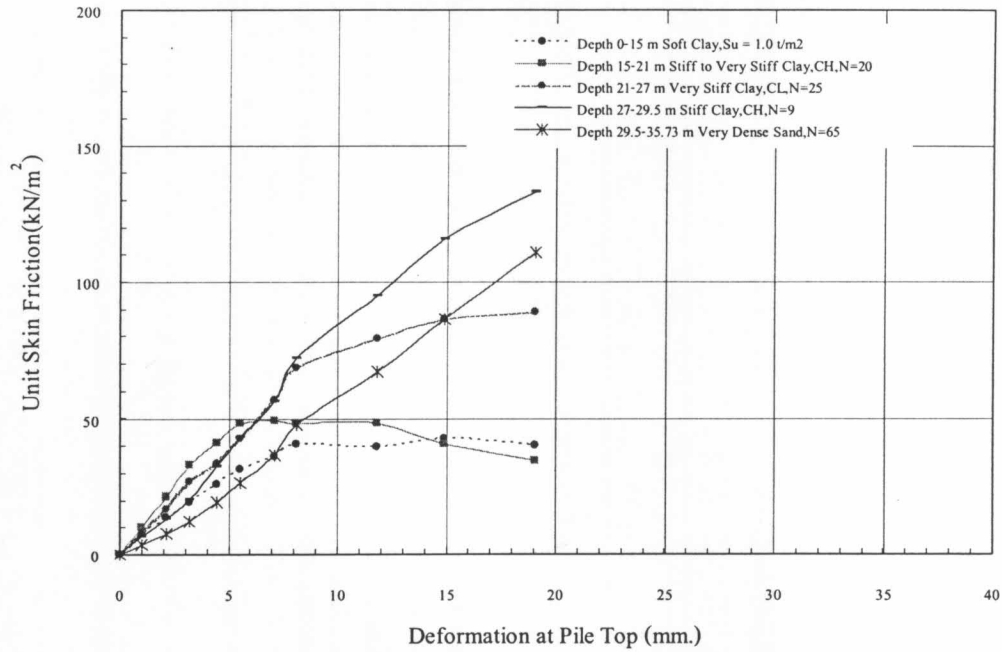
รูปที่ 4.17ข ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายที่ปลายเสาเข็มกับการเคลื่อนตัวของปลายเสาเข็ม
ของเสาเข็ม TP-14

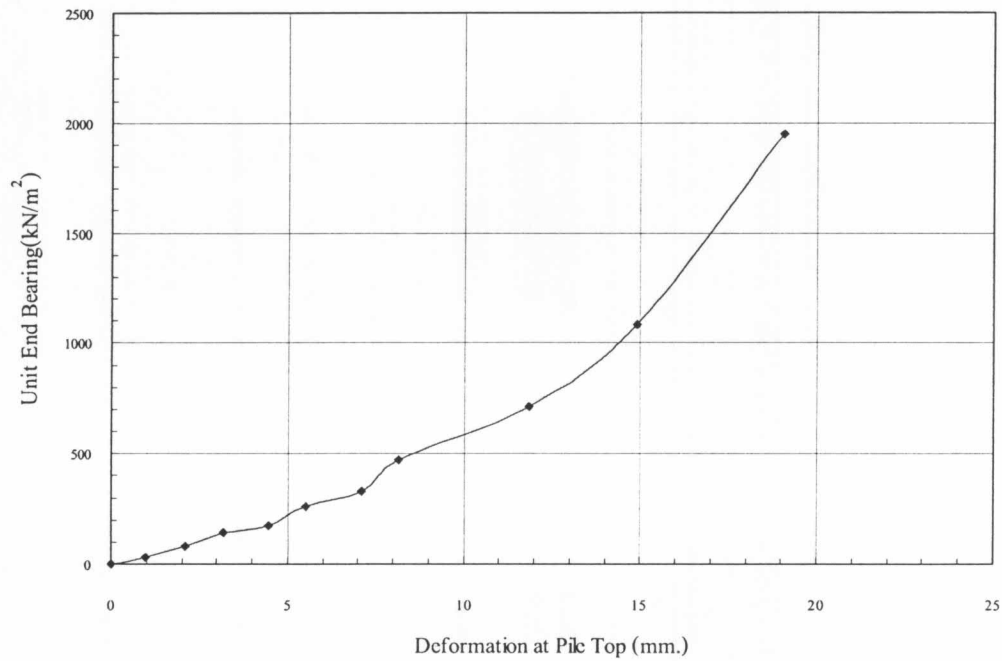
รูปที่ 4.18ก ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม สำหรับเข็ม TP-16

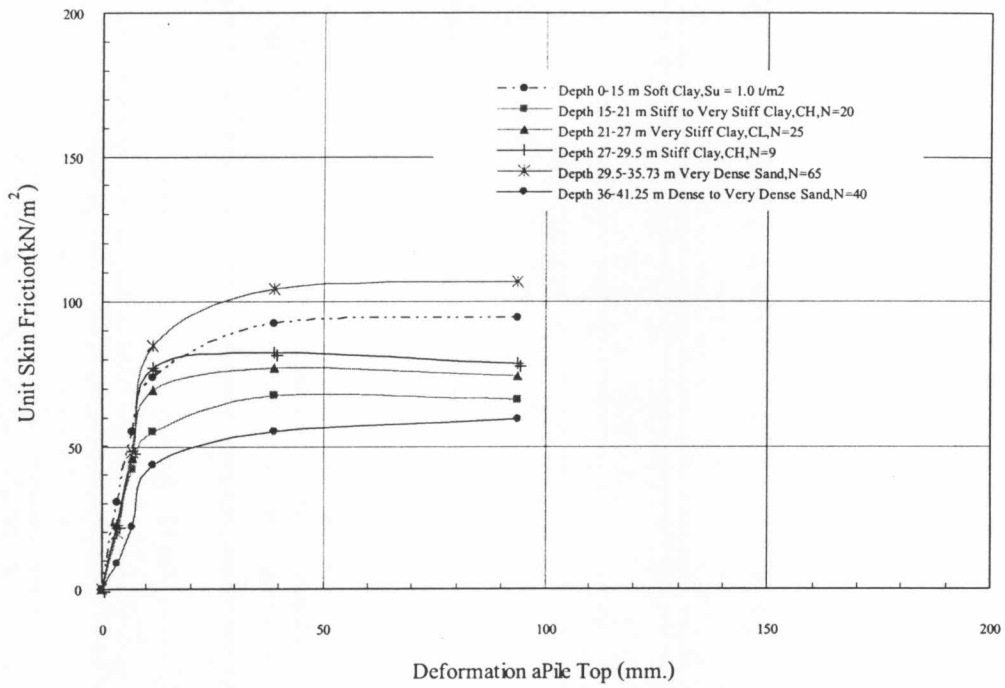
รูปที่ 4.18ข ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายที่ปลายเสาเข็มกับการเคลื่อนตัวของปลายเสาเข็ม ของเสาเข็ม TP-16

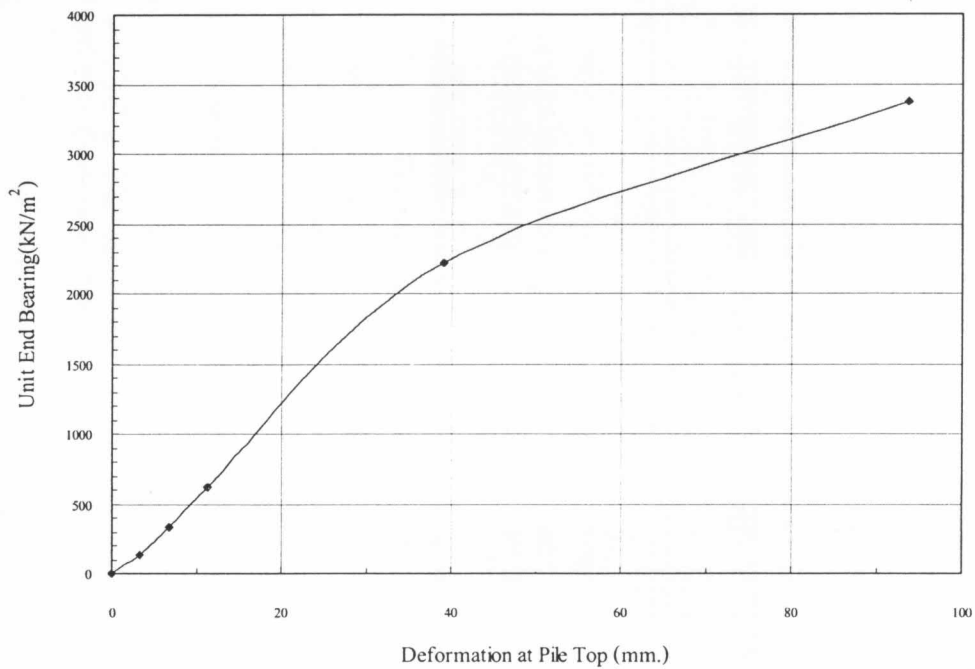
รูปที่ 4.19ก ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม
สำหรับเข็ม TP-17

รูปที่ 4.19ข ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายที่ปลายเสาเข็มกับการเคลื่อนตัวของปลายเสาเข็ม
ของเสาเข็ม TP-17

รูปที่ 4.20ก ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงเสียดทานด้านข้างกับการเคลื่อนตัวของเสาเข็ม สำหรับเข็ม TP-18

รูปที่ 4.20ข ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักที่ส่งถ่ายที่ปลายเสาเข็มกับการเคลื่อนตัวของปลายเสาเข็ม ของเสาเข็ม TP-18

4.4 การประมาณค่าพารามิเตอร์ในชั้นดินต่าง ๆ

จากผลการศึกษาที่ได้แสดงไว้ในหัวข้อ 4.3 สามารถนำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวไปประมาณค่าพารามิเตอร์สำหรับชั้นดินต่าง ๆ ได้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.4.1 การประมาณค่าแรงเสียดทานด้านข้าง

เสนอในรูปของค่าพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ค่า Adhesion Factor (α) สำหรับชั้นดินเหนียว และค่า Friction Factor ($\beta = k_s \tan \delta$) สำหรับชั้นทราย ตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 คือการคำนวณค่าพารามิเตอร์ α และ β จะต้องทำการวิเคราะห์กลับ (Back Analysis) จากค่าแรงเสียดทาน (f_s) ที่เกิดขึ้นในแต่ละชั้นดินที่ได้จากการวิเคราะห์ในหัวข้อ 4.3 ทั้งนี้ เสาเข็มทั้ง 7 ต้นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่มีการอัดฉีดน้ำปูนที่ปลายเข็ม และมีเพียงเสาเข็ม TP-13/1 ที่มีสภาวะปลายเข็มยังอยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งชั้นที่ 2 ส่วนอีก 6 ต้น มีปลายเข็มยังอยู่ในชั้นทรายอัดแน่น โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.4.1.1 ชั้นดินเหนียว

ค่า α สำหรับการประมาณค่าแรงเสียดทานในชั้นดินเหนียวที่ได้ในงานวิจัยนี้ มาจากการแปลผลการทดสอบกำลังรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็มเจาะที่ทำการทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test จำนวน 2 ต้น และเสาเข็มเจาะที่ทำการทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test จำนวน 5 ต้น โดยเสาเข็มเจาะทุกต้นทำการก่อสร้างอยู่ในโครงการเดียวกัน ผลการวิเคราะห์แยกตามประเภทของวิธีการทดสอบเสาเข็มได้ดังนี้

ก. เสาเข็มที่ทำการทดสอบ โดยวิธี Bi-Directional Static Load Test

มีจำนวน 2 ต้น คือ TP-15 และ TP-19 ซึ่งมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ 1000 และ 1200 มิลลิเมตร ตามลำดับ โดยตารางผลการวิเคราะห์ในแต่ละชั้นดินแสดงไว้ในภาคผนวก ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างค่า α กับค่า S_u แสดงดังรูปที่ 4.21

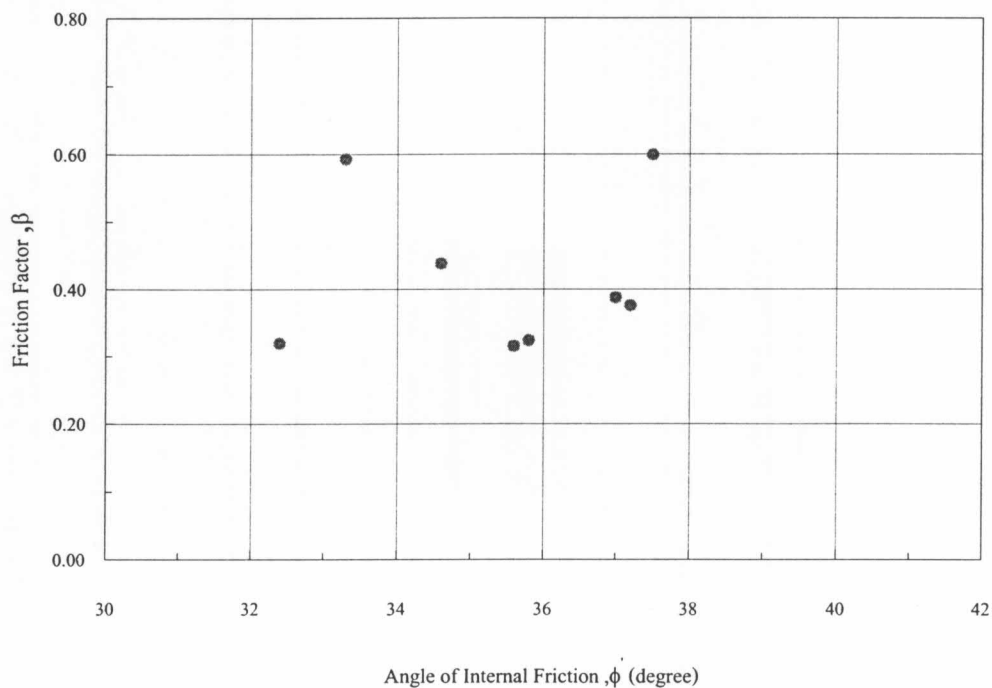

4.4.1.2 ชั้นทราย

ค่า β สำหรับการประมาณค่าแรงเสียดทานในชั้นทรายที่ได้ในงานวิจัยนี้หาได้จากการวิเคราะห์กลับจากค่าแรงเสียดทานในชั้นทราย และเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของความสัมพันธ์ระหว่างค่า β กับค่ามุม ϕ' โดยที่ค่า Effective Overburden Pressure, σ'_{vi} ณ จุดกึ่งกลางชั้นทรายที่พิจารณาเป็นค่าที่พิจารณาถึงผลกระทบจากการลดลง (Drawdown) ของระดับน้ำใต้ดิน (Piezometric Level) เนื่องจากการสูบน้ำบาดาลในบริเวณกรุงเทพฯ และปริมณฑล ผลการวิเคราะห์แยกตามประเภทของวิธีการทดสอบเสาเข็มได้ดังนี้

ก. เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test

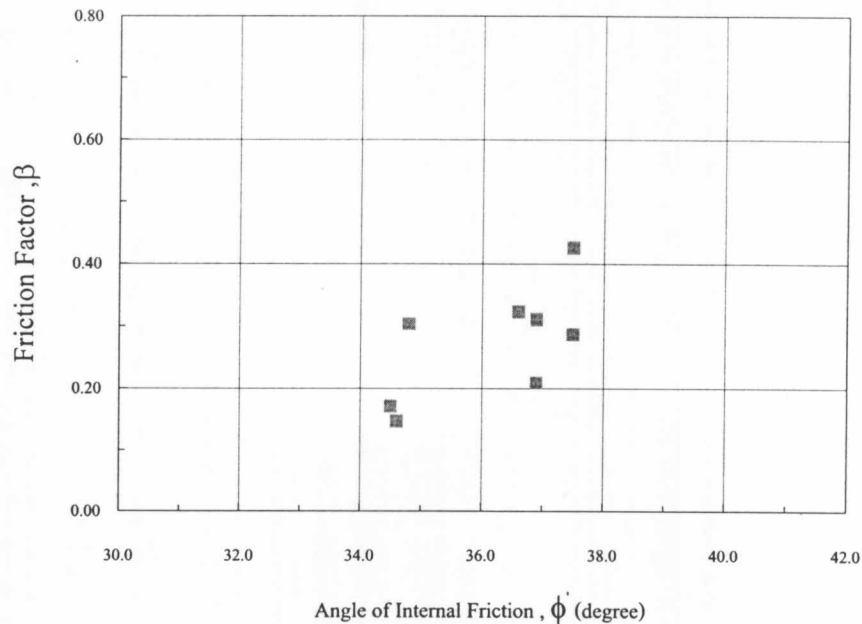
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่า β กับค่ามุม ϕ' แสดงดังรูปที่ 4.23

รูปที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า β กับค่ามุม ϕ' ที่คำนวณได้จากเสาเข็ม TP-15 และ TP-19

ข. เสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่า β กับค่ามุม ϕ' แสดงดังรูปที่ 4.24

รูปที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า β กับค่ามุม ϕ ที่คำนวณได้จากเสาเข็ม TP-13/1, TP-14, TP-16, TP-17 และ TP-18

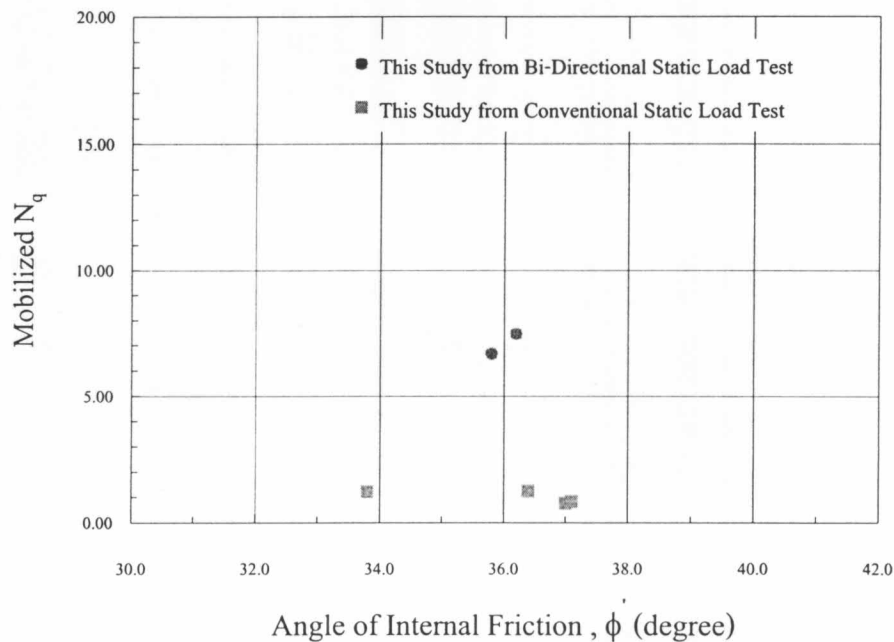
4.4.2 การประมาณค่าแรงต้านทานที่ปลายเข็ม

การประมาณค่าแรงต้านทานที่ปลายเข็มจะเสนอในรูปแบบของค่าพารามิเตอร์ Bearing Capacity, N_c และ N_q สำหรับเสาเข็มที่มีปลายหยั่งอยู่ในชั้นดินเหนียวและชั้นทรายตามลำดับ โดยค่า Effective Overburden Pressure (σ'_v) ที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นค่าที่พิจารณาถึงผลกระทบจากการลดลง (Drawdown) ของระดับน้ำใต้ดิน (Piezometric Level) เนื่องจากการสูบน้ำบาดาลในบริเวณกรุงเทพฯ และปริมณฑล

จากการศึกษาพฤติกรรมการส่งถ่ายแรงจากตัวเสาเข็มไปสู่ดินพบว่า ค่าแรงเสียดทานด้านข้างเสาเข็มจะพัฒนาตัวจนถึงค่าสูงสุดก่อนที่แรงต้านทานที่ปลายเสาเข็มจะพัฒนาตัวเองจนถึงจุดวิกฤติ และอีกกรณีคือ ในขั้นตอนการทดสอบเสาเข็มที่ทำการถ่ายน้ำหนักบรรทุกให้แก่เข็มจนถึงค่า 2.5 เท่าของน้ำหนักบรรทุกที่ใช้แล้วหยุดทำการทดสอบ พบว่า ค่าแรงต้านทานที่ปลายเข็มก็ยังไม่พัฒนาตัวจนถึงจุดวิกฤติเช่นกัน ดังนั้น ค่า N_q ที่ใช้สำหรับการประมาณค่ากำลังรับน้ำหนักบรรทุกของเสาเข็มโดยวิธีสถิติศาสตร์จะใช้ในรูปแบบของค่า Mobilized N_q ซึ่งอาจเป็นค่าที่ไม่ถึงจุดวิกฤติ เพื่อไม่ให้เกิดค่าการทรุดตัวที่มากเกินไปในการออกแบบ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์หาค่า Mobilized N_q จากค่าความต้านทานสูงสุดที่ปลายเข็ม (Maximum q_E) ทั้งนี้เสาเข็มที่ทำการ

ทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test พบว่าการทรุดตัวที่ปลายเข็ม ณ น้ำหนักทดสอบสูงสุดในเสาเข็ม TP-15 เส้นผ่าศูนย์กลางกลาง 1000 มิลลิเมตร มีค่าเท่ากับ 101.92 มิลลิเมตร จึงใช้ค่า q_E ที่ค่าการทรุดตัว 100 มิลลิเมตร (10% ของเส้นผ่าศูนย์กลางเข็ม) ซึ่งเป็นค่าการทรุดตัวที่ความต้านทานของดินที่ปลายเข็มเกิดขึ้นเต็มที่ (Cooke and Whitaker, 1961) มาคำนวณหาค่า Mobilized N_q ได้เท่ากับ 4.84 สำหรับเสาเข็ม TP-19 มีเส้นผ่าศูนย์กลางกลาง 1200 มิลลิเมตร การทรุดตัวที่ปลายเข็ม ณ น้ำหนักทดสอบสูงสุดเท่ากับ 84.6 มิลลิเมตร (มีค่าประมาณ 7% ของเส้นผ่าศูนย์กลางเข็ม) คำนวณค่า Mobilized N_q ได้เท่ากับ 5.58 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับเสาเข็ม TP-15 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า Mobilized N_q กับค่ามุม ϕ' ของดินบริเวณปลายเข็มจนถึงระดับความลึก 3 เมตรจากปลายเข็มแสดงดังรูปที่ 4.25 สำหรับเสาเข็มที่ทำการทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test และมีปลายเข็มยังอยู่ในชั้นทรายคือเสาเข็ม TP-14, TP-16, TP-17 และ TP-18 พบว่ามีการทรุดตัว ณ น้ำหนักทดสอบสูงสุดประมาณ 1% ของเส้นผ่าศูนย์กลางเข็ม คำนวณค่า Mobilized N_q ได้ใกล้เคียงกันคือ 0.932, 0.661, 0.592 และ 1.013 ตามลำดับ ความสัมพันธ์ระหว่างค่า Mobilized N_q กับค่ามุม ϕ' ของดินบริเวณปลายเข็มจนถึงระดับความลึก 3 เมตรจากปลายเข็มแสดงดังรูปที่ 4.25 ส่วนตารางแสดงค่า Mobilized N_q ที่การทรุดตัวต่าง ๆ โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของเส้นผ่าศูนย์กลางเข็มของเข็มทุกต้นแสดงไว้ในภาคผนวก สำหรับรายละเอียดผลการวิเคราะห์หาค่า Bearing Capacity N_q และ N_c โดยสภาวะปลายเข็มไม่มีการอัดดินน้ำปูนทั้ง 7 ต้น มีดังนี้

4.4.2.1 เสาเข็มที่มีปลายยังอยู่ในชั้นทราย

รูปที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า Mobilized N_q กับค่ามุม ϕ'

4.4.2.2 เสาเข็มที่มีปลายหยั่งในชั้นดินเหนียว

มีจำนวน 1 ต้น คือ TP-13/1 โดยปลายเข็มอยู่ในชั้นดินเหนียวแข็งชั้นที่ 2 (Hard Clay) มีค่า Undrained Shear Strength, S_u เท่ากับ 20 t/m^2 ส่วนค่าความต้านทานที่ปลายเข็ม น้ำหนักทดสอบสูงสุดเท่ากับ 23.58 t/m^2 เมื่อทำการวิเคราะห์ห้กลับได้ค่า Bearing Capacity Factor, N_c เท่ากับ 1.179

4.5 การเปรียบเทียบและอภิปรายค่าพารามิเตอร์ของเสาเข็มแต่ละประเภท

ค่าพารามิเตอร์ที่วิเคราะห์ได้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ได้แก่ค่า Adhesion Factor (α) สำหรับชั้นดินเหนียว ค่า Friction Factor, β ($K_s \tan \delta$) และค่า Mobilized N_q สำหรับชั้นทราย โดยเปรียบเทียบตามวิธีการทดสอบเสาเข็ม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

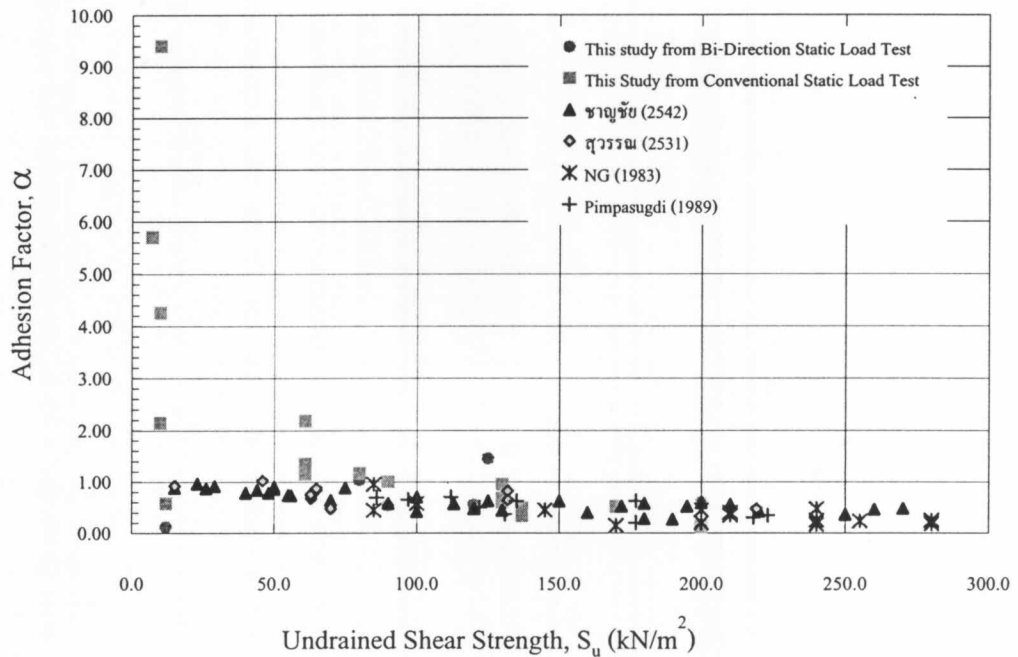
4.5.1 ค่า Adhesion Factor, α

จากรูปที่ 4.21 และ 4.22 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาก่อนหน้าของชาญชัย (2542) สุวรรณ (2531) NG (1983) และ Pimpasugdi (1989) สำหรับเสาเข็มที่ไม่มีกรดฉีดน้ำปูน ดังรูปที่ 4.26 พบว่า ค่า α ส่วนใหญ่มีแนวโน้มใกล้เคียงกันเฉพาะในชั้นดินเหนียวแข็งเท่านั้นเมื่อค่า S_u มากกว่า 80 kN/m^2 ในขณะที่ผลการทดสอบของโครงการวิจัยนี้สำหรับเสาเข็มที่ทดสอบวิธี Conventional Static Load Test ได้ค่า α สูงกว่าผลการวิจัยของ Teparaksa (2001) และชาญชัย (2542) โดยบางค่าของ α จะมากกว่า 1 และสำหรับ α จากการทดสอบวิธี Bi-Directional Static Load Test บางค่ามีค่าต่ำมาก ซึ่งมีสาเหตุดังต่อไปนี้

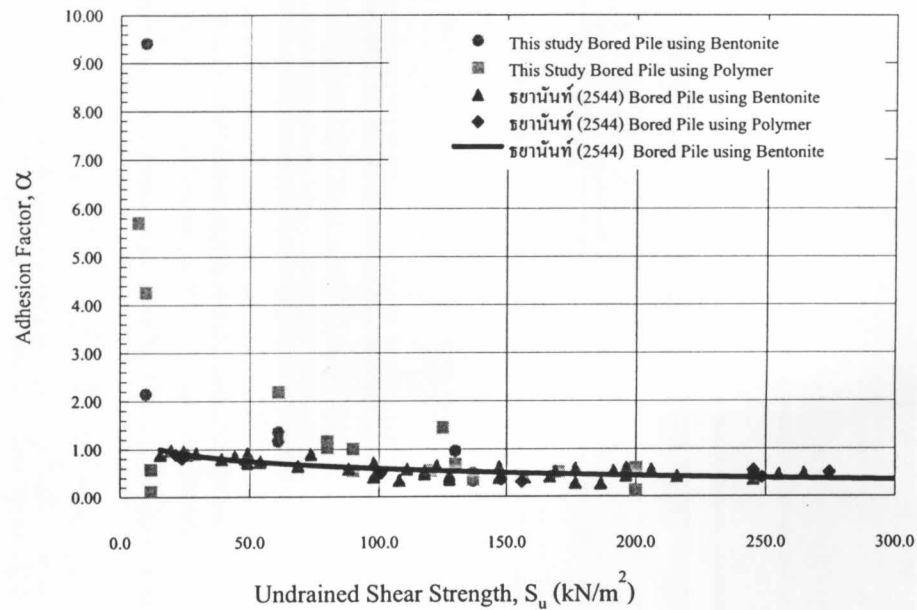
- ค่า strain ที่วัดได้จาก Straingauges ซึ่งติดตั้งในชั้น Soft Clay สำหรับเสาเข็มที่ทดสอบวิธี Conventional Static Load Test มีค่าผิดปกติ กล่าวคือ เมื่อนำค่า strain มาคำนวณหาแรงตามแนวแกน พบว่า มีการถ่ายแรงจากเข็มไปยังชั้น Soft Clay สูงเกินจริงคือมีค่าตั้งแต่ $2.14 - 9.40 \text{ t/m}^2$ (ดูรูป 4.17ก, 4.19ก และ 4.20 ก) เมื่อทำการวิเคราะห์ห้กลับจึงได้ค่า α ที่มากกว่า 1
- สำหรับเสาเข็มที่ทดสอบวิธี Bi-Directional Static Load Test ได้ค่า α ต่ำในชั้น Soft Clay ตามที่แสดงในรูปที่ 4.21 เพราะค่า friction ที่นำมาคำนวณหา α ไม่ใช่ค่าแรงเสียดทานที่จุดวิกฤติ (ดูรูปที่ 4.14ค และ 4.15ค) เนื่องจาก apply

load จากด้านล่างที่ระดับความลึก 30 เมตร (รูปที่ 4.2ค) จึงมีการถ่ายแรงจาก
 เข็มไปยังชั้น Soft Clay น้อยมาก ค่า α ที่ได้จึงมีค่าต่ำมาก

และเมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของชยานันท์ (2544) ซึ่งแบ่งตามชนิดของสารที่ใช้รักษาเสถียรภาพหลุมเจาะ ดังรูปที่ 4.27 พบว่า ค่า α สอดคล้องกับผลการศึกษาของชยานันท์ (2544) เฉพาะในชั้นดินเหนียวแข็ง แต่ในชั้นดินเหนียวอ่อนได้ค่า α ไม่ใกล้เคียงกันกล่าวคือ ค่า α ที่ได้จากการทดสอบเสาเข็มที่ใช้สารละลายโพลิเมอร์จะอยู่ในช่วงเดียวกับเสาเข็มที่ใช้สารละลายเบนโทไนท์ เนื่องจากสารละลายเบนโทไนท์จะไม่เกิดเยื่อหุ้มทึบน้ำ (Filter Cake) ขึ้นในชั้นดินเหนียว เพราะสารละลายเบนโทไนท์ไม่สามารถซึมผ่านเข้าไปในชั้นดินเหนียว ทำให้ไม่เกิดการสะสมตัวของอนุภาคดินเหนียว (Clay Particle) จากสารละลายเบนโทไนท์ และสำหรับสารละลายโพลิเมอร์ จะไม่มีพฤติกรรมการก่อตัวของเยื่อหุ้มทึบน้ำเกิดขึ้น ทำให้แรงเสียดทานของเสาเข็ม 2 ประเภทไม่ต่างกันมากนัก

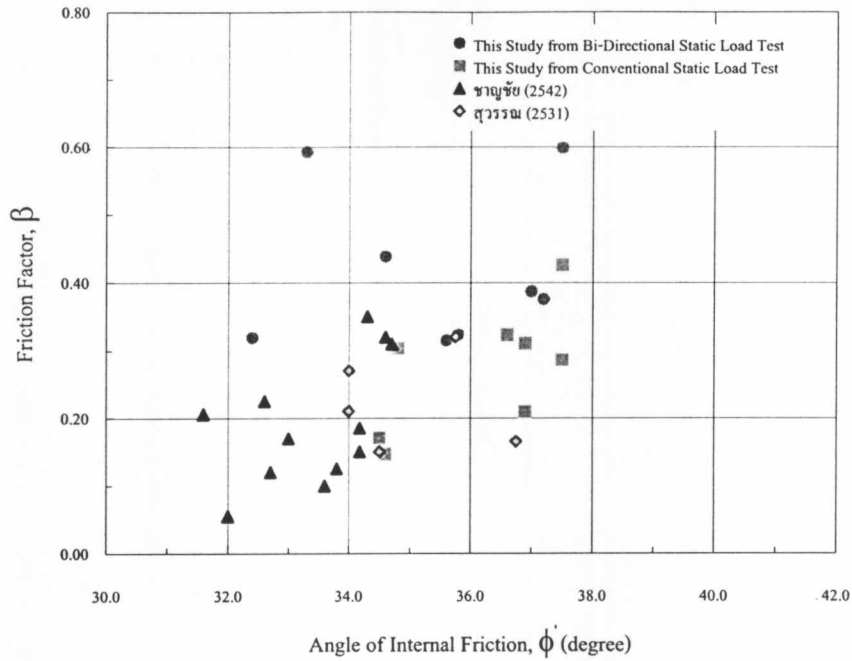
รูปที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า α กับค่า S_u ในชั้นดินเหนียวเทียบกับผลการศึกษาก่อนหน้านี้ สำหรับเสาเข็มเจาะในชั้นดินกรุงเทพฯ

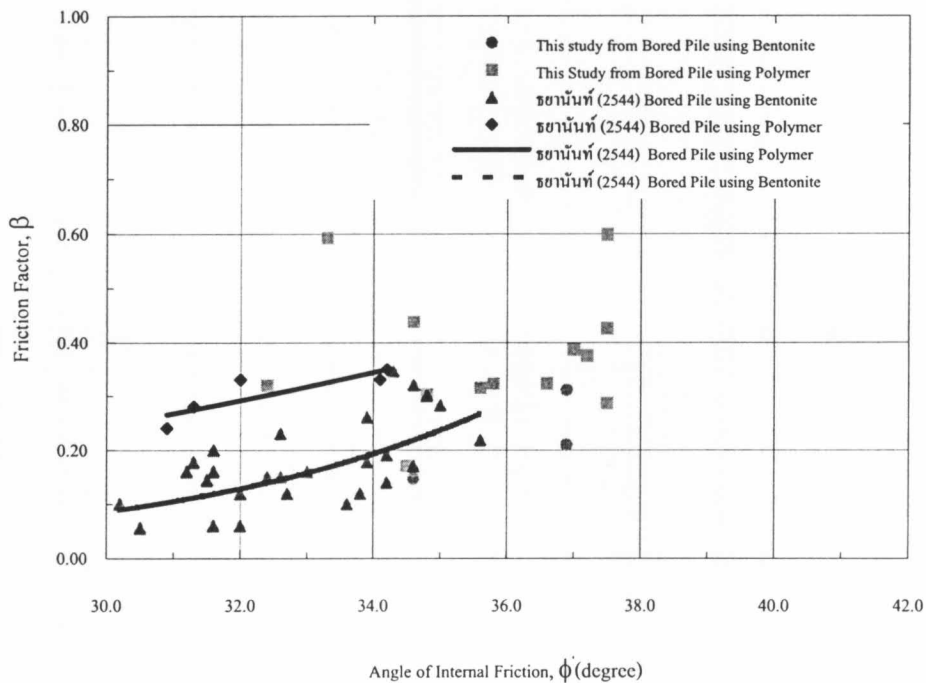
รูปที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า α กับค่า S_u ในชั้นดินเหนียวเทียบกับผลการศึกษาของชยานันท์ (2544) สำหรับเสาเข็มเจาะที่ไม่มีการอัดคิคน้ำปูนที่ปลายเข็มในชั้นดินกรุงเทพฯ

4.5.2 ค่า Friction Factor, β ($K_f \tan \delta$)

ผลการวิเคราะห์จากรูปที่ 4.23 และ 4.24 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของชาญชัย (2542) และสุวรรณ (2531) ดังรูปที่ 4.28 พบว่า ค่า β มีแนวโน้มใกล้เคียงกัน โดยค่า β จากการทดสอบเข็มโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test มีค่าสูงกว่าเล็กน้อย ทั้งนี้มีผลมาจากวิธีการทดสอบที่ต่างกัน กล่าวคือ การทดสอบเข็มโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test ทำการถ่ายน้ำหนักบรรทุกทุกให้แก่เข็มโดยใช้ Hydraulic Jack ที่ติดอยู่ในตัวเข็มซึ่งมีตำแหน่งใกล้กับชั้นทราย ดังนั้นขณะทำการทดสอบ แรงเสียดทานในชั้นทรายสามารถพัฒนาได้จนถึงค่าสูงสุดหรือใกล้เคียงค่าสูงสุด ทำให้ค่า β ที่วิเคราะห์ได้มีค่าสูง สำหรับการทดสอบเข็มโดยวิธี Conventional Static Load Test ซึ่งทำการทดสอบน้ำหนักบรรทุกสูงสุดเท่ากับ 2.5 เท่าของน้ำหนักบรรทุกใช้งาน และทำการทดสอบที่ตำแหน่งหัวเข็ม (Pile Top) นั้น จะมีพฤติกรรมการถ่ายแรงไปสู่ดินจากดินชั้นบนก่อนที่จะถ่ายไปยังดินชั้นล่าง ทำให้แรงเสียดทานในชั้นทรายซึ่งอยู่ด้านล่างไม่สามารถพัฒนาตัวจนถึงค่า สูงสุดได้ ค่า β ที่วิเคราะห์ได้จึงมีค่าต่ำกว่าค่า β ที่ได้จากรีวิธี Bi-Directional Static Load Test นอกจากนี้ การที่เสาเข็มที่ทดสอบวิธี Bi-Directional Static Load Test ใช้ Slurry ชนิด Polymer ก็มีผลทำให้ได้ค่า β ที่สูงกว่าเสาเข็มที่ทดสอบวิธี Conventional Static Load Test ซึ่งมี Slurry เป็นทั้ง Polymer และ Bentonite เช่นกัน

รูปที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า β กับค่ามุม ϕ' เทียบกับผลการศึกษาของชาญชัย (2542) และสุวรรณ (2531) สำหรับเสาเข็มเจาะที่ไม่มีการอัดฉีดน้ำปูนที่ปลายเข็มในชั้นดินกรุงเทพฯ

รูปที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า β กับค่ามุม ϕ' เทียบกับผลการศึกษาของชยานันท์ (2544) โดยแยกตามชนิดของสารที่ใช้รักษาเสถียรภาพหลุมเจาะสำหรับเสาเข็มเจาะที่ไม่มีการอัดฉีดน้ำปูนที่ปลายเข็มในชั้นดินกรุงเทพฯ

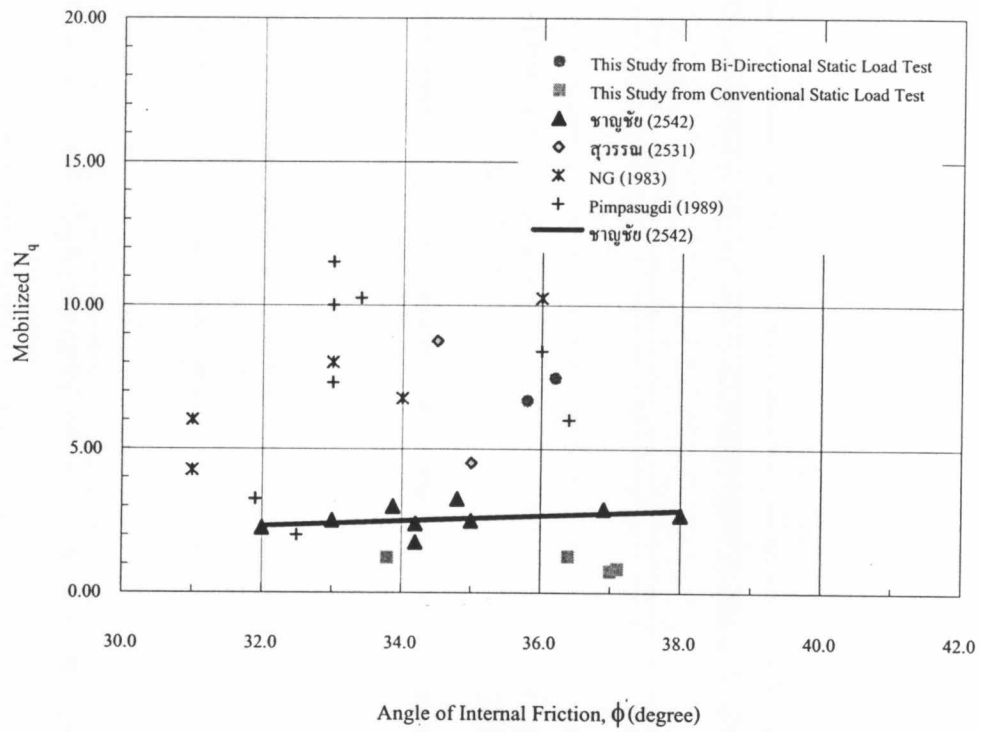

จากรูปที่ 4.29 เป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้กับผลการศึกษาของ ธานันท์ (2544) พบว่า ค่า β ของเสาเข็มที่ใช้สารละลายโพลีเมอร์ในการรักษาเสถียรภาพหลุมจะ จากการวิจัยนี้มีแนวโน้มสูงกว่าค่า β ของเสาเข็มที่ใช้สารละลายเบนโทไนท์ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของธานันท์ (2544) ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้สารละลายโพลีเมอร์ไม่ทำให้เกิดเยื่อบูทบน้ำ (Filter Cake) ที่มีความหนามากในชั้นทราย ต่างจากการใช้สารละลายเบนโทไนท์ล้วนซึ่งเยื่อบูทบน้ำ ที่มีความหนามากจะลดแรงเสียดทานระหว่างเสาเข็มกับเม็ดทราย

4.5.3 ค่า Mobilized N_q

จากรูปที่ 4.25 พบว่า ค่า Mobilized N_q ของเสาเข็มที่ทดสอบโดยวิธี Bi-Directional Static Load Test มีค่าประมาณอยู่ในช่วง 6.5-7.5 สำหรับเสาเข็มที่ทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test มีค่า Mobilized N_q ประมาณ 0.75-1.25 การที่ค่า Mobilized N_q จากวิธี Bi-Directional Static Load Test มีค่าสูงกว่าวิธี Conventional Static Load Test เนื่องจากมีลักษณะการ ถ่ายแรงไปยังบริเวณปลายเข็มต่างกัน กล่าวคือ วิธี Bi-Directional Static Load Test ทำการ apply load โดย Bottom Jack ตรงบริเวณปลายเข็มในการทดสอบ Stage ที่ 1 ซึ่งทำให้ได้ค่าความ ต้านทานของดินที่ปลายเข็มโดยตรง แต่สำหรับวิธี Conventional Static Load Test ทำการ apply load จาก Pile Top ดังนั้นลักษณะการถ่ายแรงจากเข็มไปสู่ดินจะเกิดขึ้นจากดินชั้นบนลงไปสู่ดินชั้น ล่าง การถ่ายน้ำหนักไปยังปลายเข็มจึงมีค่าน้อย รวมถึงผลของเส้นผ่านศูนย์กลางเข็มที่มีค่าน้อยคือ 600 มิลลิเมตร มีผลให้ End Bearing เกิดขึ้นน้อย ทำให้ค่า Mobilized N_q ที่ได้มีค่าต่ำ

เมื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของผู้วิจัยรายอื่นดังแสดงในรูปที่ 4.30 พบว่า ค่า Mobilized N_q มีลักษณะกระจาย (Scatter) พอสมควรอยู่ในช่วง 0.75-11.5 และค่ามุม ϕ อยู่ในช่วง 31-38 องศา โดยค่า Mobilized N_q จากเสาเข็มที่ทดสอบโดยวิธี Conventional Static Load Test ในงานวิจัยนี้มีค่าต่ำกว่าค่าที่ได้จากงานวิจัยที่ผ่านมาเนื่องจากไม่ได้ทำการทดสอบจนถึงจุด วิกฤติและน้ำหนักทดสอบสูงสุดไม่ถึงกำลังรับน้ำหนักบรรทุกทุกประลัย ทำให้ค่า Mobilized N_q ที่ได้มี ค่าน้อย

รูปที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างค่า Mobilized N_q กับค่ามุม ϕ' เทียบกับผลการศึกษาที่ผ่านมา